

ISSN 1855-7511

Poštšina plačana pri pošti 2277 Središče ob Dravi

SREDICA

GLASILO OBČINE SREDIŠČE OB DRAVI

letnik V

števila 3

September 2011

Zdenka Dogša, odgovorna urednica

Pa je spet pred nami!

Kurilna sezona namreč. Dolga, predolga! Potem, ko je bilo letošnje poletje vroče, prevroče, nas bo kmalu najbrž že pošteno zeblo! Koliko denarja iz družinskega proračuna bo spet izpuhtelo skozi dimnike naših stanovanj! Skoraj polovico leta si domove ogrevamo na takšen ali drugačen način. V večini primerov smo si namreč urejali prebivališča, ko se še niso gradile nizkoenergijske, pasivne ali kakšne druge moderne hiše. Tisti, ki imamo možnost, smo zaradi vedno dražjega kurilnega olja in plina prešli na kurjenje z drvmi. Resda je slednje mnogo manj lagodno in zahteva veliko dela in skrbi. Drva je treba pripraviti, primerno uskladiščiti, v času kurjenja pa seveda skrbeti, da pravočasno določimo na ogenj. Sicer pa lahko tovrstno dejavnost doživljamo tudi kot neke vrste rekreacijo, ki je v zimskem času itak primanjkuje.

V prvih mesecih leta smo bili priča skoraj vsakodnevemu brnenju žag v gozdovih, sadovnjakih, ob cestah... Ljudje so hoteli s pravilom lesa, da jih ne bi priganjala druga spomladanska opravila. Traktorske prikolice so bile natovorjene do vrha z različno debelimi kosi lesa.

Natančno oko mimoidočega, ki gre ali se pelje po gozdovih ali ob njih, lahko opazi na tleh ležati suha drevesa, bolj ali manj strohnela, ali pa samo podrta. Takšen les ima kot kurilo gotovo manjšo kalorično vrednost in ga je pač za enak učinek potrebna večja količina, pa tudi priprava za poznejšo uporabo je zahtevnejša in malo bolj umazana. Vendar, če bi vseeno ta les, ki sedaj leži po naših gozdovih, porabili za kurjavo, bi posledično padlo mnogo, mnogo manj zdravih gabrov, bukev, brez... Da o lesu, ki ga sprehajalci opažamo naplavljenega, podrtega in zaležanega v gozdovih ob reki Dravi, niti ne govorim! Pravijo, da je tam treba zaradi določil Nature 2000 ostati vse nedotaknjeno. Pod besedo natura razumem narava. Ali ne bi bila potem bolj logična skrb odgovornih za naravo takšna, da bi težila k ohranjanju rasti zdravih dreves, vzpodbujala ali celo zahtevala pa spravilo takih, ki jih je narava sama postarala in določila, da se posušijo, da padejo pod sunki vetra, ker niso več zdrava...

Toliko v razmislek, morda tudi komu, ki ima možnost, da se v toplejših in še suhih mesecih pred zimo za rekreacijo odpravi po nekaj takšnih polen, da bo v prihajajoči kurilni sezoni skozi dimnik izpuhtel kakšen evro manj.

Jurij Borko, župan

Zaključene investicije v letu 2011

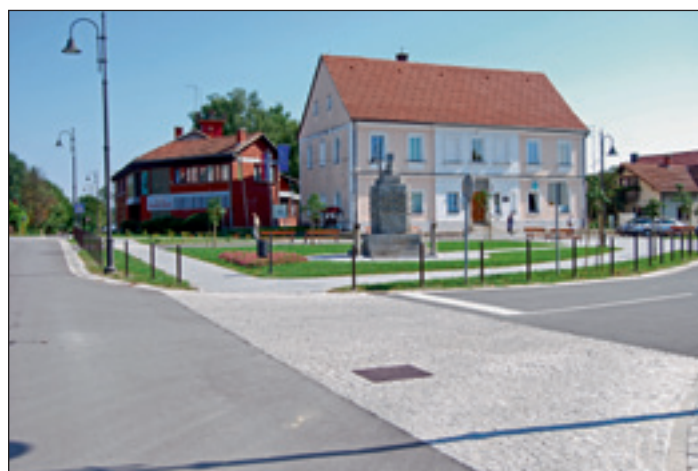
DOKONČNA UREDITEV TRGA V SREDIŠČU IN PREPLASTITEV ULIC

Trg v Središču je dobil z montažo ustreznih stebričkov, košev, preplastitvijo cest, zasaditvijo gredic in s potrebno cestno signalizacijo svojo končno podobo. Da trg že služi svojemu namenu, pričajo občasni sejmi, ki se tukaj odvijajo. Naše občanke in občani posebno ob večernih urah radi posedijo na postavljenih klopih. Gotovo pa je ta lokacija tudi priljubljeno zbirališče mladitih. S sprejetim odlokom smo postavili temelje za t.i. »kmeč-

ko tržnico«, čas pa bo pokazal, kako bo ta zaživela. V sklopu te investicije smo zasadili s pokrovnici tudi škarpo ob pločniku proti oljarni. S preplastitvijo cest je poleg celostnega izgleda rešena odvodnja cestišč kakor tudi boljša prometna varnost. S talnimi označbami in ustrezno prometno signalizacijo sta urejeni dve avtobusni postajališči, kar omogoča varen vstop in izstop potnikov.

Trg v Središču ob Dravi

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

PARKIRIŠČE PRI GASILSKEM DOMU IN VRTCU

Ureditev parkirišč pri gasilskem domu in vrtcu, skupaj z dovozno potjo za vrtec, je bila predvidena v skupnem ureditvenem načrtu za trg, vendar je bila izvedena kot ločena investicija. S to investicijo je pridobljenih kar nekaj parkirnih mest, urejena je odvodnja,

Parkirnišče pri gasilskem domu

kakor tudi izgled in podoba okolice. Urejena je tudi dovezna pot k vrtcu, ki tako nadomešča manjkajočo dostavno pot, kakor tudi pomemben dostop za interventna vozila. Vrednost investicije je 28.000 EUR.

Parkirnišče pri vrtcu

PARKIRIŠČE PRI POKOPALIŠČU

Na parkirišču pri pokopališču za mrliško vežico je zagotovljenih 48 parkirnih mest za motorna vozila. S parkirišča vodi urejena pot na pokopališče, kar omogoča enostaven dostop do grobov. Vrednost investicije je 32.000 EUR.

Parkirnišče pri pokopališču

Občanke in občane ter vse, ki se udeležujejo pogrebov in obiskujejo pokopališče, prosimo, da označeno parkirišče uporabljajo in ne puščajo svojih vozil na dovoznih poteh na pokopališče. Na dovoznih poteh je ustrezno označeno s tablam, ki voznike usmerjajo na parkirišče.

PLOČNIK OBREŽ – 2. faza

Investicijo smo pričeli izvajati v letu 2010, v letu 2011 je bila postavljena javna razsvetljava, naredili smo asfaltno prevleko, postavili zaščitno ograjo in dokončno uredili škarpe in zelene površine. Postavljen je tudi bič z ustrezno cestno signalizacijo pri prehodu za pešce, ki pa ga mora dokončno urediti upravljalec ceste. Pločnik

Pločnik Obrež – 2. faza

pomeni veliko pridobitev za pešce, posebej z vidika prometne varnosti. Ob večernih urah je na pločniku veliko sprehajalcev. Pa tudi otroci iz zahodnega dela Obreža prihajajo zdaj varno na avtobusno postajališče pri gasilskem domu. Skupna vrednost investicije je 143.000 EUR.

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

CESTA GODENINCI - PRESEKA

V okviru razpisa »Južna meja«, na katerem smo bili uspešni v letu 2010, smo modernizirali cesto Godeninci - Preseka: na določenih mestih z novimi tamponi in z novo dvoslojno asfaltno prevleko.

Cesta Godeninci - Preseka

UREDITEV SPLAVNICE IN ČIŠČENJE TRNAVE

V proračunu za leto 2011 so bila zagotovljena sredstva za popravilo betona in brežine v Splavnici. Poseg je bil nujen, sicer stanja v kratkem ne bi bilo možno več sanirati. V sklopu investicije je popravljen beton, s kamnom utrjen izlivni del in brežina, urejene pa so tudi škarpe na brežinah. Vrednost investicije je 13.900 EUR.

S pripravo Ureditvenega načrta za Splavnico, ki bo urejal tudi širši del ob potoku Trnava, bomo nadaljevali že v letu 2011, saj bi želeli, da bi postala Splavnica s svojo okolico kraj za oddih in rekreacijo našim občanom in obiskovalcem naše občine.

Splavnica po sanaciji

Čiščenje Trnave

Urediti je bilo potrebno mulde, jarke in prepuste za odvodnjavanje. Dolžina modernizirane ceste je 1.780 m. Skupna vrednost investicije je 152.000 EUR.

V mesecu avgustu je podjetje Vodno gospodarstvo Drava Ptuj pričelo s čiščenjem potoka Trnava, saj je ta močno zarasel z grmovjem in drevjem, na veliko mestih pa so tudi naplavine. Vse skupaj močno ovira pretočnost vodotoka, kar je v letu 2010 povzročilo poplave v Središču.

Očiščeni so najbolj kritični odseki Trnave od mosta na Štrigovski cesti do odseka vsaj 500 m nižje od železniškega mosta. Sredstva za čiščenje je zagotovila država (ARSO - Oddelek za porečje reke Drave v Mariboru), 10.000 EUR pa tudi občina.

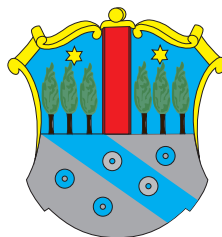
Jelka Zidarič Trstenjak, tajnica občinske uprave

Naložba v vašo prihodnost
Operacija delno financira Evropska unija
Instrument za predpristopno pomoč

Ulaganje u vašu budućnost
Operaciju djelomično financira Evropska unija
Instrument pretpristopne pomoći

WWW.SI-HR.EU

Izgradnja kanalizacije Obrež - Grabe - Središče ob Dravi

Na podlagi 1. javnega razpisa v okviru Operativnega programa **čezmejnega sodelovanja** IPA (Instrument predpristopne pomoči) Slovenija - Hrvaška 2007-2013 je občina Središče ob Dravi kandidirala za pridobitev sredstev iz tega sklada. Predmet tega javnega razpisa je sofinanciranje operacij, ki učinkovito prispevajo k splošnemu cilju programa, in sicer ustvariti dinamično čezmejno območje z intenzivnimi interakcijami razvojnih akterjev in njihovih deležnikov na obeh straneh meje za doseganje skupaj opredeljenih ciljev.

Sofinancirane operacije morajo ustrezati področjem dejavnosti v okviru 1. in 2. prednostne naloge omenjenega programa:

1. prednostna naloga: Gospodarski in družbeni razvoj,
2. prednostna naloga: Trajnostno upravljanje z naravnimi viri.

Iz programa se sofinancirajo samo upravičeni izdatki, iz sredstev IPA največ 85 % javnih sredstev. Vsak slovenski partner mora zagotoviti vsaj 5 % lastnih sredstev, vsak hrvaški partner pa vsaj 15 % javnega sofinanciranja.

Občina Središče ob Dravi se je skupaj s projektnimi partnerji (Međimurske vode d.o.o. **Čakovec**, vodnogospodarska dejavnost, vodooskrba in odvodnja, Ekoremediacijski tehnološki center, Razvojna agencija grada Čakovca - ČakRa d.o.o. in Ljudska univerza Ormož) prijavila s projektom »PIJEMO ISTO VODO« (Zaščita pitne vode v Občini Nedelišče in Občini Središče ob Dravi - Trajnostno upravljanje z naravnimi viri) in bila pri tem uspešna.

Potrebe, ki se obravnavajo s projektom

Vse odpadne vode na območju Občine Središče ob Dravi in delno na območju Občine Nedelišče se zlivajo v greznice ali direktno v okolje. Greznice so vodoprepustne, pogosto pa se zgodi, da vsebino iz greznice odvažajo kar v bližnje jame, potoke in reko Dravo, kar posledično onesnažuje podtalnico. Nadalje je ugotovljeno, da zaradi nizke ekološke ozaveščenosti lokalnega prebivalstva na naših območjih še vedno mnogi intenzivno kmetujejo in uporabljajo pesticide. Vse to, pa tudi industrija, onesnažuje površinske in podzemne vode tega področja.

Omenjeno območje je izrazito bogato s pitno vodo. Zaradi tega je zaščita podtalnice in površinskih voda, reke Drave in Mure z njunimi pritoki (delno je v območju Nature 2000) ter varovanje geološke in biološke raznovrstnosti nujno potrebno.

Na območju Občine Središče ob Dravi še nobeno izmed naselij nima zgrajenega sistema za odvajanje in čiščenje odpadnih voda in s tem urejenega ustreznega ravnanja z odpadni-

mi komunalnimi vodami. Medtem ko ima v občini Nedelišče zgrajen sistem za odvajanje in čiščenje odpadnih voda le naselje Nedelišče, čigar odpadne vode se čistijo v čistilni napravi v Čakovcu. Zaključek tega je, da več kot 80 % gospodinjstev, vključno z industrijskimi obrati na tem obmejnem območju, izpušča lastne odpadne vode direktno v okolje in ga na ta način onesnažuje. Naselja obeh občin pa se prav tako soočajo tudi z nerešenim problemom odvajanja meteornih voda, kar še zlasti v deževnem obdobju povzroča poplave ter zadrževanje vode na cestiščih.

Predlagani projekt predstavlja rešitve zgoraj predstavljene problematike v naslednjih usmeritvah:

- Izgradnja razdelilnega sistema odvajanja (meteorne in fekalne) vode ter čistilne naprave za odpadne vode. Kot prvi korak k reševanju teh problemov je potrebno izdelati projektno (tehnično) dokumentacijo za izgradnjo le-teh. Za občino Središče ob Dravi je potrebno izdelati projektno dokumentacijo za naselja Središče ob Dravi, Obrež in Grabe, medtem ko za občino Nedelišče za naselja Slakovec, Črečan, Gornji Kuršanec, Macinec, Trnovec in Parag.
- Dvig okoljske ozaveščenosti o nujnosti zaščite in varovanja voda ter varovanja in ohranjanja območja kot pomembnega resursa prihodnosti, s poudarkom na individualnem doprinosu vsakega posameznika ter izobraževanju ciljnih skupin, kot so kmetje in ostali identificirani onesnaževalci, o potrebnih ukrepih zaščite voda.

Ciljne skupine

Direktni uporabniki tega projekta so vsi prebivalci območja občin Nedelišče (11.544 prebivalcev) in Središča ob Dravi (2.200 prebivalcev). Indirektni uporabniki so celotno prebivalstvo tega obmejnega območja, in sicer prebivalstvo Podravske regije (320.000 prebivalcev), Međimurske (118.000 prebivalcev) in Varaždinske županije (185.000 prebivalcev).

Cilji:

Zaščita okolja, zaščita podtalnice in površinskih voda na celotnem čezmejnem območju, varovanje zdrave pitne vode na občutljivih območjih črpališč za oskrbo s pitno vodo; čezmejno sodelovanje pri upravljanju z vodnimi telesi; zmanjševanje onesnaževanja voda, preventivni ukrepi za zmanjševanje vplivov onesnaževanja in dvig ekološke zavesti med prebivalci o potrebah zaščite voda ter jih poučiti, kako izvajati varnostne ukrepe za zaščito.

Izdelava strategije dolgoročnega upravljanja:

- Ustvariti pogoje za organizirano odvajanje odpadnih površinskih in fekalnih voda s pomočjo kanalizacijskega sistema in čiščenja odpadnih voda s pomočjo čistilnih naprav, z uporabo evropskih standardov, metod in tehnologij za odvajanje in čiščenje odpadnih voda.
- Vplivati na zmanjšanje onesnaževanja voda ter izvajati preventivne ukrepe, izobraževanje in dvig ozaveščenosti prebivalcev in še posebej velikih onesnaževalcev o pomenu varovanja površinskih voda na celotnem čezmejnem obmejnem območju.
- Ekosenzibilacija
- Vrednost projekta je ocenjena na 603.676,95 €.
- Višina upravičenih sredstev iz programa IPA je 327.489,50 €.
- Preostanek sredstev prispevajo partnerji po ključu razdelitve in lastnih proračunskih virov.

Po podpisu pogodbe in sporazuma o partnerstvu smo pripravili dokumentacijo za izdelavo skupne strategije za zaščito pitne vode na območjih občin Središče ob Dravi in Nedeljšče. Pripravo in izdelavo skupne strategije je izdelalo Komunalno podjetje Ormož. Potem smo na podlagi razpisa izbrali izvajalca za pripravo projektne dokumentacije, ki je potrebna za pridobitev gradbenega dovoljenja.

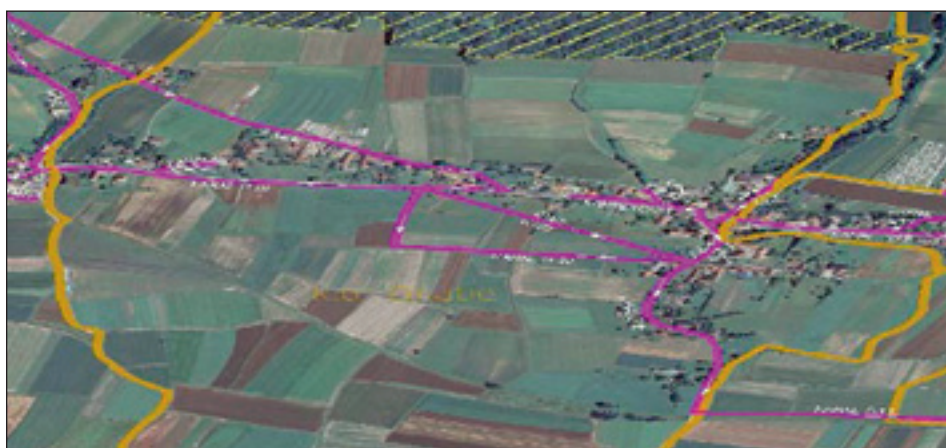
Institut za ekološki inženiring d.o.o., IEI, Ljubljanska ulica 9, Maribor, je predstavilo v Sokolani dne 6. 7. 2011 projektno dokumentacijo - IDEJNO ZASNOVO BODOČE ČISTILNE NAPRAVE IN POTEK KANALIZACIJE V NASELJIH OBREŽ, GRABE IN SREDIŠČE OB DRAVI.

Na predstavitvi so sodelovali pripravljalci: dr. Uroš Krajnc, univ. dipl. inž. grad., Radoslav Vodopivec, univ. dipl. inž. str., Luka Krajnc, Boštjan Belšak. Prisotnim občanom je bil prikazan potek kanalizacijskega sistema in čistilne naprave.

Predvidena trasa bodoče kanalizacije:

Naselje Obrež

Naselje Grabe

Naselje Središče ob Dravi

**Za čistejše in zdravo okolje
poskrbimo skupaj!**

Jelka Zidarič Trstenjak, tajnica občinske uprave

Zaračunavanje stroškov za odvajanje komunalnih vod

Občinski svet Občine Središče ob Dravi je na svoji 7. redni seji dne 14. 7. 2011 sprejel sklep o zaračunavanju dajatve za odvajanje odpadnih in padavinskih voda na območju naselij Obrež, Grabe in Središče ob Dravi. Na podlagi sprejetega odloka je zavezanec za plačilo okoljske dajatve pravna ali fizična oseba, ki je lastnik ali upravnik stavbe, v kateri nastaja komunalna odpadna voda, in s tem povzroča onesnaževanje okolja zaradi odvajanja komunalne odpadne vode (v nadaljnjem besedilu: zavezanec za komunalno odpadno vodo). Ureditev odvajanja in čiščenja odpadnih voda predpisujeta Uredba o emisijah snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda iz virov onesnaževanja (Uradni list RS, št. 35/96, 21/03) in Pravilnik o odvajanju in čiščenju komunalne odpadne in padavinske vode (Uradni list RS, št. 105/02), kjer so predpisane določene zahteve glede:

- obveznega priključevanja na javno kanalizacijo, kjer je to mogoče,
- obvez v zvezi z nepretočnimi greznicami,
- čiščenja odpadnih voda tudi iz greznic na čistilnih napravah oz. izgradnje malih čistilnih naprav,
- praznjenja greznic, ki ga zagotavlja izvajalec lokalne javne službe, ki vzpostavlja tudi evidenco o lastnikih in količini grezničnih odpadnih voda.

V Središču ob Dravi je večina kanalizacije mešanega tipa, se pravi, da odvaja tako padavinsko kot ostalo odpadno vodo skupaj.

Ker je tako izkazana zakonska obveza za plačevanje odvajanja odpadne vode, se je le-ta začela zaračunavati s 1. 8. 2011. Prve položnice ste občani za naselja Obrež, Grabe in Središče ob Dravi prejeli v mesecu septembru.

Cena 1 m³ vode je sedaj 1,5760 EUR (torej 0,1318 EUR več na m³ porabljene vode). Ta sprememba je vidna tudi na položnici. V kolikor se mesečno porabi 10 m³ vode, je znesek na mesečni položnici višji za 1,32 EUR.

Zaračunavanje odvajanja odpadnih voda je prav tako povezano s pridobivanjem kohezijskih sredstev, ki jih občina potrebuje, da lahko pristopi k izgradnji kanalizacijskega sistema v naseljih Obrež, Grabe in Središče ob Dravi ter čistilne naprave v Središču ob Dravi. Za navedeno področje sedaj pripravljamo projektno dokumentacijo za pridobitev gradbenega dovoljenja v okviru predpristopne pomoči z Republiko Hrvaško. V kolikor želimo kandidirati za kohezijska sredstva, je potrebno predhodno pridobiti pravnomočno gradbeno dovoljenje ter izkazati, kolikšen znesek sredstev iz stroškov odvajanja zaračunavamo.

Milena Milosavljević

Sprejem športnikov pri županu

Župan Jurij Borko je 19. julija 2011 sprejel izjemna športnika iz občine Središče ob Dravi, ki že nekaj let dosegata vrhunske rezultate tako v državnem, evropskem, kot tudi svetovnem merilu, **Vesno Mele in Simona Veldina.**

Vesna Mele, predsednica komisije za odlikovanja in priznanja

Kdo jo bo? (Drugič)

Nekoč v davnih časih sta v neki vasi živela oče in sin, ki sta imela enega osla. Nekega dne sta se odločila, da se odpravita na obisk k sorodnikom daleč v stran. Pot je bila dolga in je vodila po gorah in dolinah. Ker sta imela le enega osla, sta se odločila, da bo oče jahal, sin pa šel peš. Prispela sta v neko vas. Vaščani so ju videli in dejali: »Kakšen krut oče! On udobno jaha na oslu, ubogi otrok mora pešačiti. Le kakšno srce ima?« Ko je to slišal oče, ga je postalo sram. Urno je razjahal in na osla je sedel sin. Potovala sta naprej prek gora in dolin in prispela sta v drugo vas. Vaščani so ju videli in dejali: »Kakšen otrok! Mlad in poln moči, pa jaha, ubogi stari oče pa mora pešačiti. Le kakšno srce ima ta otrok?« Ko je to slišal sin, je jadrno razjahal in ponudil očetu, naj se povzpne na osla. Ampak, glede na to, kaj sta doživela v prvi vasi, se je oče odločil, da zajahata osla oba. Potovala sta naprej prek gora in dolin. Prispela sta v tretjo vas. Vaščani so ju videli in dejali: »Kakšna kruta človeka. Kako lahko tako mučita ubogo žival, ko oba jahata. To je res kruto!« Očeta in sina je postalo sram. Osel se jima je zasmilil. Razjahala sta in šla raje oba peš. Pot ju je vodila naprej prek gora in dolin in prispela sta v četrto vas. Tam so ju videli vaščani in dejali: »Takšnih neumnih ljudi pa še nismo videli. Imata osla, pa ob njem pešačita. Res sta neumna!«

Oče in sin sta bila zbegana. Kakor koli sta naredila, vedno se je našel kdo, ki mu ni bilo prav. K sreči sta prispela do sorodnikov, ki so živeli v tej vasi. Kako sta se vračala, zgodba ne pripoveduje. (povzeto po ljudski iz Gabrovice pri Črnem kalu *Vsem ljudem nikoli ne ustrežeš*)

Vedno ko kaj počneš, vedno se najde nekdo, ki stvar vidi drugače in misli drugače. In prav je tako. Drugačna razmišljanja so gonilo sveta in napredka. Prav je, da ljudje razmišljamo in mislimo drugače. Prav je, da tako drugačno razmišljanje dopuščamo tudi drugim. Vedno ko človek o čemer koli odloča, je odločitev subjektivna, nikdar ni odločitve, ki bi bila všečna prav vsem.

Tudi ko se je komisija za odlikovanja in priznanja pred občinskim praznikom odločala o podelitvi plaket in priznanj, je bilo tako. Prav gotovo si vsi, ki so bili predlagani, pa ne samo ti, zaslužijo priznanja. Veliko je drobnih in velikih dejanj, ki jih občani opravimo za našo občino, za naše občane, za našo skupnost, za nas vse.

Menimo, da je čast za vsakega občana, ki mu skupnost podeli priznanje, pa naj bo zlato, srebrno ali bronasto. S podelitvijo priznanja skupnost pove: »Ja, vidimo in cenimo tvoje delo.« Prepričani smo, da nihče od nagrajencev svojega dela ni opravljal in ne opravlja zato, da bi dobil priznanje, še manj pa zato, da bi dobil zlato priznanje – in samo zlato, ampak, da vsakdo dela zato, ker ga to veseli, ker tako želi, ker je predan glasbi, športu, kulturi... Ali čemu drugemu!

Vesna Mele, vrhunska športnica v evropskem in svetovnem merilu, je v svoji 20-letni karieri na področju strelstva dosegla številne vidne uspehe in osvojila okrog 500 medalj. Je kategorizirana športnica

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

državnega razreda in »strelska mnogobojka«, saj tekmuje z zračno puško, zračno pištolo in malokalibrsko puško. Ves svoj prosti čas in energijo namenja strelstvu.

V zadnjem letu je v zimski sezoni tekmovala z zračno puško v ekipi Strelskega društva Tovarne sladkorja Ormož v 3. državni ligi in z zračno pištolo v 2. državni ligi. Na državnem prvenstvu z zračnim orožjem 9. in 10. 4. 2011 v Kidričevem je s puško med članicami osvojila 26. mesto, s pištolo pa 22. mesto. Z zračno puško in pištolo je osvojila 1. mesto na državnem prvenstvu za zdravnike. Najboljše rezultate pa je dosegla z malokalibrsko puško, s katero tudi najraje tekmuje. V letošnjem letu je dosegla naslednje rezultate: V ekipi SD TSO je s serijsko malokalibrsko puško tekmovala v mednarodni MK ligi, ki je potekala v šestih kolih v Sloveniji in Madžarski. Med članicami je bila dvakrat prva in trikrat druga.

S standardno malokalibrsko puško je nastopala na Grand Prix v Wrocławu na Poljskem februarja 2011. V disciplini 3 x 20 je osvojila 28. mesto, v disciplini 60 leže pa 27. mesto. Marca 2011 je tekmovala na tekmi za svetovni pokal v Sydneyu v Avstraliji v disciplini 3 x 20 in pristala v kvalifikacijah, vendar ji je že to, da je sploh lahko tekmovala na tekmi za svetovni pokal, veliko pomenilo. Od 16. do

19. 6. 2011 na mednarodnem veteranskem prvenstvu v Plznu na Češkem - 60 leže je s 581 krogi dosegla 3. mesto med članicami, 3 x 20 s 550 krogi pa 3. mesto v absolutni konkurenci.

Od 25. 6. do 26. 6. 2011 je na Grand Prix v Novem Sadu v disciplini 3 x 20 s 546 krogi dosegla 15. mesto med članicami, v disciplini 60 leže s 582 krogi pa 6. mesto.

9. in 10. 7. 2011 na državnem prvenstvu z malokalibrsko puško v Ljubljani je osvojila dve medalji. V disciplini 3 x 20 je s 538 krogi dosegla bronasto medaljo, v disciplini 60 leže pa s 579 krogi srebrno medaljo.

Redno sodeluje tudi na svetovnih prvenstvih zdravnikov in zobozdravnikov. Letos je bilo prvenstvo v Las Palmasu na Kanarskih otokih od 4. do 8. 7. 2011. Osvojila je 1. mesto v streljanju z malokalibrsko puško 60 leže, z zračno puško in z zračno pištolo. Tri zlate medalje! Do sedaj je na teh prvenstvih sodelovala dvanajstkrat in osvojila devetindvajset zlatih, ter dve srebrni medalji.

Simon Veldin se s tekmovalnim športom - powerliftingom ukvarja krajši čas, a je že dosegel pomembne rezultate v evropskem in svetovnem merilu. Tekmuje v kategoriji tekmovalcev do 82,5 kilograma. Na evropskem tekmovanju je dosegel naslov evropskega prvaka in podrl dva svetovna rekorda v »mrtvem dvigu« 260 kg in totalu 607,5 kg.

Na Madžarskem v Egerju je od 12. do 19. junija potekalo Evropsko prvenstvo GPC (Global Powerlifting Committee). Na prvenstvu je nastopalo pet Slovencev, med njimi tudi 28-letni Simon Veldin, ki je postal evropski prvak v Powerliftingu Open od 24 do 40 let, v kategoriji do 82,5 kg brez opreme. Svetovni rekord je postavil v mrtvem dvigu in totalu. Powerlifting sestavljajo panoge, v katerih je **Simon Veldin dosegel naslednje rezultate**: počep (215 kg); bench press oz. potisk s prsi (132,5 kg); mrtvi dvig: 260 kg - svetovni rekord Simona Veldina; total: 607,5 kg - svetovni rekord Simona Veldina. Simon je meseca marca 2011 v Trzinu postal tudi državni prvak; podrl je tri državne rekorde v počepu, mrtvem dvigu in totalu.

Kot izjemnima športnikoma, vzornikoma mladim in promotorjema naše občine, je župan Jurij Borko čestital za dosežene rezultate in jima izročil priložnostna darila.

Milena Milosavljević

Sprejem za najuspešneje pri županu

V ponedeljek, 20. junija 2011, je naš župan Jurij Borko sprejel učenke Osnovne šole Središče ob Dravi, ki so bile odlične v vseh razredih. To so: Anja Bogdan, Karin Borko in Kaja Lašič.

Župan pa je sprejel tudi šestošolko Majo Filipič, ki je na državnem tekmovanju prejela zlato priznanje v znanju iz vesele šole.

Na sprejemu je bil prisoten tudi ravnatelj Franc Šulek.

Župan je ob tej priložnosti izročil učenkam knjižno darilo. Zaželel jim je veliko uspehov pri nadaljnjem šolanju, pa tudi dobrih in modrih odločitev v prihodnosti.

Zdenka Dogša

MED NAMI ŽIVIMO

Pri komaj šestindvajsetih letih je za Majo Mlinarič iz Središča odlično opravljeno osnovno in srednje šolanje, končana medicinska fakulteta, osem let muziciranja v središki godbi, ure in ure napornih treningov, veliko odličnih športnih rezultatov, meseci njene nesebične medicinske pomoči prebivalcem ene najrevnejših afriških držav...

Bila sem tvoja učiteljica in spominjam se te kot skromne, vedno nasmejane, prijazne, predvsem pa zelo pridne deklice. Kakšni pa so tvoji spomini na otroška leta?

Maja Mlinarič: »Otroška leta imam v lepem spominu, z veseljem se spominjam sošolcev, prijateljev, skupnih dogodivščin, šolskih izletov. Rada sem obiskovala osnovno šolo, ob šolanju je bilo veliko časa še za druge aktivnosti, predvsem športne in glasbene, ki sem se jih z veseljem udeleževala.«

Že v osnovni šoli si bila uspešna športnica in živ dokaz, da obstajajo mladi ljudje, za katere resnično velja tista »zdrav duh v zdravem telesu«. Kakšna je bila tvoja nadaljnja športna pot?

Maja Mlinarič: »Z namenom, da aktivno nadaljujem svojo športno kariero, sem se vpisala v športni oddelek na Drugo gimnazijo Maribor. Trenirala sem skok v višino. Treninge sem imela vsakodnevno: na Ptuj, v Slovenski Bistrici, Mariboru in nazadnje še v Celju. Tudi v prvih štirih letih na fakulteti sem še redno trenirala,

nato pa sem se odločila, da se športni karieri odpovem. Moj osebni rekord je 179 cm, v konkurenci slovenskih skakalk sem bila med najboljšimi. Večkrat sem bila tudi državna prvakinja.«

Ob študiju medicine, vemo, da ostane bore malo prostega časa za ukvarjanje s športnimi ali kasnimi drugimi aktivnostmi. Zakaj si se odločila, da postaneš zdravnica?

Maja Mlinarič: »Odločitev o tem, kaj bom počela vse življenje, ni bila enostavna. Vendar pa medicina ponuja veliko možnosti, smeri, je izjemno široka in zanimiva. In najvažnejše: zdravnik pri svojem delu pomaga ljudem v stiski, bolnim. In to se mi zdi najpomembnejše. Zato sem tudi izbrala ta študij. Je bilo treba kar veliko ur prešedeti s knjigami, vendar pa se je našel čas za šport, petje v zboru na faksu, igranje flavte, branje nemedicinskih knjig, popotovanja in še za mnoga druga področja dela. Pa seveda za druženje s prijatelji.«

Kot mlada zdravnica si doživela veliko izkušnjo. O njeni predstavitvi smo v Sredici na kratko že poročali. Od kod ideja? Priprave? Potovanje? Vaše delo v Malaviju?

Maja Mlinarič: »Odprava Malavi 2010 je bila prva medicinska humanitarna odprava na naši fakulteti. V odpravi smo bili štirje absolventi medicine in absolvent Fakultete za zdravstvene vede. Pri organizaciji odprave so nam pomagali ljubljanski kolegi, ki so bili na odpravi v Malaviju leta 2007. V odpravi je takrat sodelovala tudi moja sestra Mojca. Navezali smo stik s patrom Stankom Rozmanom (ki že desetletja deluje v Afriki), uredili spletno stran in sestavili zloženko, se dodatno izobraževali pri izbirnem predmetu tropska medicina. Ob tem pa smo opravljali klinične vaje v bolnišnici. Takšna odprava zahteva ogromno finančnih sredstev, ki pa smo jih s pomočjo dobrih ljudi, znancev, podjetnikov, podjetij in naše fakultete, kljub naraščajoči gospodarski krizi, uspeli zbrati. Nekaj dni pred odhodom v Malavi smo poslali tudi več kot 400 kilogramov medicinskega tovora (zdravila, sanitetni material), opravili različna cepljenja in naposled 25. julija 2010 za tri mesece odleteli proti Malaviju.

Naš delovni dan smo začeli z nalaganjem avtomobila, ki nam ga je posodil pater Stanko. Poleg zdravil in medicinskega materiala smo naložili še nekaj deset kilogramov fižola in konzerv, ki so ga v vasi dobili bolniki, oboleli za AIDS-om in sirote. Mi smo se priključili programu PAO (Patients and Orphans - Bolniki in sirote), ki ga vodi pater Stanko. Gre za celostno oskrbo po oddaljenih vaseh, kjer ljudje dobijo tako zdravstveno, materialno in duhovno pomoč. Osredotočen je predvsem na bolnike, obolele za AIDS-om. Bolniki so velikokrat pozabljeni, nemočni v svoji bolezni. S to pomočjo pa dobivajo upanje

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

in voljo do življenja. Obiskovali smo sedem podružnic, vasi, kjer smo v lokalni cerkvi ali skladišču postavili improvizirane ambulante. Kolikor nam je dopuščal čas, smo pregledali bolnike tudi na domu. V vasi nas je pričakala nekaj desetglava množica bolnih, malo manj bolnih, nekaj pa je bilo tudi takih, ki so prišli zgolj po dotik belega človeka. Naša glavna skrb so bili najbolj ranljiva skupina - otroci. Med množico smo poiskali take z vročino in na videz huje bolne. Te smo pogledali najprej. Najpogostejše smo se srečevali z malarijo, okužbami dihal, prebavil, sečil. Velikokrat smo bili uspešni pri zdravljenju takih akutnih bolezni, z veseljem smo opazovali malčke, ki se jim je po injekciji zdravila zdravje tekom dneva vidno popravilo. In ko je mama izrekla "zikomo", hvala, smo bili resnično veseli, da smo prišli v tako oddaljeni Malavi. Ljudje so tožili tudi zaradi raznoraznih bolečin, zgage, povišanega tlaka, veliko je bilo bolnikov z ranami, nastalih zaradi praskanja ali popoškodbenih. Slednji so se velikokrat posluževali "domačega" zdravljenja. Rane so namazali s pasto za čevlje, zobno pasto ali pa kar s prašičjim kostnim mozgom. Izvirnosti jim resnično ni manjkalo... Najbolj nemočni pa smo bili pri bolnikih, ki so bili že v napredovani fazi bolezni AIDS-a. Pri tej bolezni pride do odpovedovanja obrambnega sistema telesa. Telo se ne more več braniti pred raznovrstnimi okužbami. Včasih smo bili pri zdravljenju teh okužb uspešni, velikokrat pa smo lahko samo še lajšali bolečine in nemočno ugotovili, da ne moremo več ničesar storiti. V Malaviju je testiranje krvi za virus HIV zastoj, prav tako pa je od leta 2007

dostopno zdravljenje proti tej strahotni bolezni. Zdravila upočasnijo potek bolezni, vendar pa imajo veliko stranskih učinkov. Veliko je bilo bolezni, ki so bile posledice pomanjkljive higiene. Kar pa je dokaj razumljivo, saj morajo ljudje po vodo do vodnjaka, ki je le eden v vasi, oddaljen nekaj 100 ali 1000 metrov. Zato uporabljajo vodo za "pametnejše" stvari, npr. za kuhanje in pitje, ne pa za umivanje.

Naše bralce gotovo zanima tudi, kaj ste jedli, kje ste stanovali?

Maja Mlinarič: »Mi smo stanovali v hišici za goste, ki nam jo je odstopil p. Stanko. Za razliko od večine Malavijcev smo živeli zelo razkošno. Imeli smo tekočo vodo, kopalnico, kuhinjo. Brez elektrike smo bili samo dve uri na dan (z načrtnimi redukcijami elektrike malavij-ska vlada poskuša prihraniti nekaj denarja), tako da nam ni ničesar manjkalo. Bolj so bile neugodne delovne razmere. V pregretyh cerkvah ali hiškah, kjer smo postavili ambulante, se je vedno gnetlo

ljudi. Včasih žal nismo uspeli pregledati vseh. Čakalnica je bila kar na trdih tleh pod vročim soncem...

Za kosilo so nam vaščanke zmeraj pripravile "nsimo", jed iz bele koruzne moke, ki je brez okusa, a se dobro poda h kaki zelenjavni omaki. Malokdaj so nas pogostili s piščancem, ki je sicer bolj podoben kakemu golobu. Hrana je bila bolj enolična. Tržnice so sicer dobro obložene s paradižnikom, zeljem, bananami, arašidi in posušenimi ribami iz bližnjega jezera.

Smo pa v času naše odprave bili po mesecu in pol dela zelo veseli "okrepitev" iz Slovenije. Za dva tedna so nas namreč obiskali moji starši. Z nami so hodili na delo, pomagali pri raznih opravilih (merjenje temperature, spravljanje zdravil v vrečke, asistence, snemanje...) in prinesli tudi kar nekaj dobrot iz domovine, ki smo se jih ob naši bolj enolični prehrani zelo razveselili (pršut, domača marmelada, sir in podobno).

Brez dvoma ste tem ljudem dali zelo veliko. Kaj pa je tebi »dala« Afrika?

Maja Mlinarič: »Ob gledanju malih črnčkov, bosonogih in v raztrganih oblačilih, ki pa za tabo veselo kričijo "mzungu", kar pomeni belec, težko ostaneš ravnodušen. Ljudje nimajo veliko, pravzaprav po naše nimajo ničesar, a se vseeno znajo veseliti... Pristno in iskreno. Nedeljske maše so večurne, polne navdušenega petja in plesanja. Nam so čakajoči vsako jutro pred začetkom dela zapeli in zaplesali, na koncu so nam v zahvalo prinesli dragocenosti, kar so imeli (kokoši, kozo, banane, arašide...), in nam tako pokazali, kako so nam hvaležni. Njihova hvaležnost mi je res segla do srca.«

In kakšni so načrti za prihodnost? Še kdaj v Afriko?

Maja Mlinarič: »Trenutno opravljam zdravniško pripravništvo v Univerzitetnem kliničnem centru Maribor, po tem me čaka strokovni izpit, nato pa specializacija... Kaj potem, pa še ostaja odprto... Tudi Afrika ni izključena.«

Milena Milosavljević

Središčani v Mislinji

Na povabilo pobratene občine Mislinja so se predstavniki občine in društev iz občine Središče ob Dravi 25. junija 2011 udeležili prireditve ob praznovanju občinskega praznika Občine Mislinja. Nekaj utrinkov s srečanja lahko vidite na fotografijah.

Viktor Samec, predsednik PGD Obrež

Praznovanje 2. dneva gasilcev Gasilske zveze Središče ob Dravi

Dne 18. 6. 2011 je Prostovoljno gasilsko društvo Obrež, skupaj z Gasilsko zvezo Središče ob Dravi, v Kulturnem domu Obrež organiziralo 2. praznovanje dneva gasilcev Gasilske zveze Središče ob Dravi.

Prireditve se je pričela ob 16.30 uri s formiranjem ešalona in slovesnim mimohodom gasilk, gasilcev in gasilske mladine. Po predaji raporta županu so sledili slavnostni nagovori gostov. Pripravili smo kratek kulturni program, v katerem se je predstavilo folklorno društvo iz Obreža in godba na pihala iz Središča ob Dravi.

Ob praznovanju dneva gasilcev je primerna priložnost za zahvalo vsem gasilkam in gasilcem za njihovo prostovoljno delo. Zato smo zaslužnim gasilkam in gasilcem podelili priznanja in odlikovanja.

PGD Obrež in PGD Središče ob Dravi sta od Gasilske zveze Slovenije prejeli priznanje za pomoč ob lanskoletnih poplavah.

Dneva gasilcev se je udeležil Janez Merc, podpredsednik Gasilske zveze Slovenije in sosednja prijateljska gasilska društva. Po končanem kulturnem programu je sledila prosta zabava, ki je bila zadovoljivo obiskana.

Z gasilskim pozdravom: na pomoč!

Silva Marčec

Dom kulture Obrež - poročno okrašen

Ste ga prepoznali? Sliko pogledajte bolj pozorno in v levem kotu boste opazili narisano obreško muho. Preverjeno - to je v Obrežu. Raček se je spremenil v laboda.

V petek smo imeli folklorne vaje. Opazili smo nenavadno dogajanje okrog Doma kulture. Pripravljali so za poroko, zato je vaja na odru odpadla. Ostali smo v sejni sobi. Malo bolj smo se morali stisniti. Po vaji pa vedno obvezno še malo posedimo in rečemo kakšno »pametno«. Tokrat pa smo bili povabljeni, da si ogledamo za poroko pripravljeno dvorano. V pričakovanju običajne ureditve (nekateri sploh niso šli gledat) smo ob vstopu v dvorano odprli usta. V sejni sobi smo vajo zaključili, ko pločniki že niso bili več razsvetljeni.

Kdo sta ženin in nevesta? Od kod sta? Kdo je dobil idejo za ureditev prostora? Kdo je to pripravil? Kdo je napihoval balone? Koliko je to stalo? Na vsa vprašanja nismo dobili odgovorov, pa nas to niti ni motilo. Pomembno je le to, da se iz naše dvorane da narediti prostor za vse vrste zabav. Izmisлити si je le potrebno razlog za prijetno druženje. Da pa vsaka stvar nekaj stane, pa tako vemo vsi. Ampak pri zabavi, ki se zgodi enkrat (obstaja možnost, da večkrat) v življenju, pač ne bomo gledali na vsak evro.

Pa smo dobili idejo za razmišljanje in pogovor...

Sabina Novak

Ko se dogaja, smo vedno zraven

V naši vasi je res pestro. Dogodki se vrstijo drug za drugim in včasih jih komaj uspemo dohitevati.

Tudi letos smo se odločili, petič po vrsti, da bomo organizirali sedaj že tradicionalne igre brez meja. Te so se letos zgodile 19. junija. Gostili smo šest ekip, med njimi tudi posebne goste. Tokrat so se nam pridružili prijatelji iz pobratene občine Mislinja, in sicer člani športnega društva Straže, ki so na igrah še najbolj blesteli, saj so na koncu odnesli prislužen 1. mesto, in gostje iz Hrvaške, člani ekipe Udruga mladih Stanetinec, ki so zasedli odlično 3. mesto.

Ni minilo dosti časa, ko smo se 25. junija odpravili v sosednjo Hrvaško, kjer je Udruga mladih Stanetinec priredila tekmovanje v vodnem nogometu. Zaradi ne zadosti visokih temperatur naši fantje niso hoteli tvegati svojega zdravja in so zato odstopili od tekmovanja.

Ker se imenujemo rekreacijsko društvo Godeninci, moramo za rekreacijo svojih članov redno skrbeti, kar pa uresničujemo z rednim kole-

Tina Pajek

Središka plehmuzika spet v Srbiji

Starejši člani Godbe na pihala Središče ob Dravi so vedno znali povedati, kako lepo so se imeli, ko so se odpravili igrati v tujino. Še najbolj pa so hvalili gostovanje v Srbiji, kjer so bili pred mnogimi leti. Na tihem smo si vsi mlajši člani želeli, da bi tudi mi enkrat izkusili gostoljubje Balkancev. In končno se nam je želja uresničila.

Godbeniki smo se nekega petka v zgodnjih jutranjih urah v družbi srediških nogometašev odpravili proti Srbiji. Dopoldne smo končno prispeli v Beograd, kjer smo si poleg vseh znamenitih zgradb, ki so tam še iz časa skupne države, ogledali tudi Titov grob, izlet po prestolnici pa zaključili na Ada Ciganliji, kjer smo z veseljem pojedli čevapčiče in ostale balkanske dobrote.

Nato smo se počasi odpravili proti našemu končnemu cilju, v Osečino, kjer so nas - kljub dokaj poznim uram, domačini lepo sprejeli in nas pospremili do našega začasnega doma. Godbeniki smo se po hitri osvežitvi odpravili na kraj dogajanja, saj smo hoteli kratek čas bivanja v Srbiji izkoristiti do zadnjega trenutka, diha, kapljice... Soboto smo začeli zgodaj in kljub kratki noči odlično zastopali slovenske barve na prireditvi, ki so jo v živo lahko spremljali po celotni Srbiji in drugod. Ponosni smo se po dopoldanskem snemanju in preigravanju znanih skladb ob domači stojnici Oljane Središče odpravili na kosilo in kratek počitek, nato pa z veseljem navijali za naše »fuzbalere« na tekmi z domačini. V navijaškem duhu smo se odpravili na kraj zbiranja skupin in sodelovali v povorki, kjer nas je navdušila predvsem velika množica ljudi, ki je z veseljem opazovala mimohod. Kot pravi glasbeni navdušenci smo se zadržali še pri glavnem odru in dolgo v noč uživali v balkanskih ritmih.

Naše gostovanje je žal prehitro minilo in že je prišel čas odhoda. Poslovili smo se od Osečine in se polni dobrih vtisov odpravili proti domu. Potovanje smo popestrili še z ogledom etnovasi v Bosni, nato pa v poznih urah srečni prispeli v vsem nam ljubo Središče. Znova smo ugotovili, da drži rek »Povsod je lepo, a doma je najlepše«, a želja po še več gostovanjih ostaja.

sarjenjem. Zato smo se v mesecu juliju podali na kolesarjenje po vinski cesti, v avgustu pa smo se s kolesi veseli podali vse do izvira Trnave.

Boris Čulek, predsednik kluba traktoristov Steyr

Klub traktoristov STEYR Središče ob Dravi

V naši občini deluje od letošnjega marca Klub traktoristov Steyr Središče ob Dravi. S svojo dejavnostjo želi ohranjati starodobne traktorje znamke Steyr.

Člani kluba smo se zbrali na ustanovnem občnem zboru 18. marca 2011. Devet članov, ustanoviteljev kluba, je na občnem zboru izvolilo predsednika kluba, sprejelo statut, imenovalo upravni odbor, tajnika, blagajnika, nadzorni odbor in disciplinsko komisijo. Na občnem zboru je bila sprejeta višina članarine za leto 2011.

Klub je sprejel svoj program dela, ki ga želi v čim večji meri realizirati. Med drugim se želimo povezati tudi z ostalimi klubi in društvi v občini Središče ob Dravi ter izven nje. V letošnjem letu smo že sodelovali na več prireditvah. Predstavili smo se ob otvoritvi trga pred občinsko zgradbo v Središču. Od 15. do 17. aprila smo sodelovali na razstavi starodobnih vozil v Gornji Radgoni in 1. maja na občinskih igrah v Godenincih. Maja smo bili še na srečanju traktoristov v Stari Gori, junija na ekskurziji v Tehniškem muzeju v Bistri pri Vrhniki in julija na prazniku žetve v Prvencih. Avgusta smo bili na sejmu AGRA 2011 v Gornji Radgoni, septembra pa sodelovali na dnevu odprtih vrat Oljarne in s spremljevalnim programom (tekmovanje v oranju in sejanju s traktorji starodobniki) na galopskih dirkah v Središču.

Na pobudo podpredsednika Slovenske veteranske avto-moto zveze (SVAZ) in našega sokrajana Franca Škrjanca smo se v maju vključili v omenjeno zvezo.

Člani kluba se večkrat zberemo na družabnih srečanjih. Vsi se trudijo, da so njihova vozila urejena, seveda koliko jim to dopuščajo tudi finančne možnosti. V tem kratkem času od ustanovitve kluba pa smo poskrbeli še za našo prepoznavnost. Za vsakega lastnika

Izlet Kluba traktoristov STEYR Središče ob Dravi: Vesela družina pred vrati tehniškega muzeja v Bistri

traktorja smo izdelali tablice in zastavice z napisom kluba. Klub pa ima tudi večjo zastavo s svojim logotipom.

Prav tako smo za svoje člane kupili majice in predpasnike - »šurce« z logotipom. Na prireditvah se članom kluba pridružijo tudi družinski člani, ki se na srečanja lahko peljejo na lepem kmečkem vozu. Izdelal ga je član Branko Rakuša, poslikal pa Franc Hriberšek, oba iz Obreža. Letos bi želeli izpeljati še nekaj aktivnosti. Sodelovali bomo na martinovanju v Središču ob Dravi. Člani kluba pa se bomo družili še na kostanjevem pikniku in ob zaključku leta.

Samo Žerjav

Na Veliko planino

Praznovanje visokega jubileja društva v spomladanskem času nas je člane DTV Partizan letos »prisililo«, da smo svoj tradicionalni izlet morali prestaviti v poletni čas - na začetek julija.

Kot je že v navadi, težav - kako napolniti avtobus s člani in simpatizerji - tudi letos ni bilo. Poletni dnevi nam radi postrežejo z neznosno vročino, zato smo se »partizanovci« odločili, da jo smuknemo nekam višje kot lani - in sicer na Veliko planino (1600 m). Pot smo ubrali skozi Savinjsko dolino, ki smo jo še pred Ljubnim zapustili, in se usmerili proti Gornjemu gradu. Od tu dalje je postajalo čedalje bolj vroče tudi našemu šoferju. Prestopili smo nekdanjo deželno mejo med Štajersko in Kranjsko, nato pa zavili desno proti izhodišču za vzpon na Malo in Veliko planino. Varno pripeljati avtobus na 1200 m nadmorske višine seveda ni mačji kašelj. Šofer, Premkurec, je nalogo opravil odlično. Verjetno je z gričevnatega Goriškega. Sedaj se verjetno že kdo sprašuje, zakaj smo se izognili uporabi nihalk in sedežnice. Prihranili smo kar nekaj denarja, poskrbeli pa smo še za naše srce, saj smo vendarle društvo, zapisano športu in rekreaciji. Pot navzgor ni bila lahka, kar strmo smo se vzpenjali proti cilju. Verjetno bi lahko ubrali tudi kakšno daljšo in položnejšo pot. Sonce je pripekalo, a vendar - ko smo zaslišali prve kravje zvonice, smo si oddahnili.

Zgoraj je raj. Lahko razpredamo na dolgo in široko, lahko pa vam le toplo priporočamo, obiščite Veliko planino. Nikomur ni bilo žal, da je šel z nami!

Domov smo ubrali isto pot - pohodniško, kot tudi tisto z avtobusom. Dolg poletni dan nas je kar vabil, da še malo ostanemo v teh lepih krajih. Obisk nekdanje katedrale v Gornjem gradu nas je vse, vernike in ateiste, pomiril in navdal z zanimivimi občutki. Lepe so slovenske cerkve, res. No, dober pa je tudi sladoled v Mozirju.

Vse, ki ste letos ostali doma, vas »partizanovci« lepo vabimo, da se nam naslednje leto pridružite. Triglav? Mogoče pa to vendarle ni šala.

Samo Žerjav, Foto: Luka Jakl

DLUK FEST 2011 v sliki in besedi

DLUK - Društvo ljubiteljev umetnosti in kulture Središče je v soboto, 27. avgusta, organiziralo 1. DLUK festival.

Začetek festivala z otroškimi delavnicami

Skupaj jima je uspelo.

Mojstrici pri pripravi klasičnega in vegetarijanskega golaža

Vroč poletni dan je klical po osvežitvi.

Na odbojškem turnirju je sodelovalo sedem ekip. Zmagovalni pokal je odneslo moštvo DLUK.

Skejterji so prišli na svoj račun v poznih popoldanskih urah. »Vizik«, fant na posnetku, je med peterico nastopajočih pokazal največ.

Večerno dogajanje se je preselilo v pub Akcija. Po skupini »Can of Bees« (Koroška) so na oder stopili makedonski veseljaki »Superhiks«. Izgleda, da niso bili čisto prepričani, ali bo žur uspel.

Žur je uspel! Celoten festival je uspel!

Nataša Čavič, socialna delavka

Predstavljamo vam pomoč na domu in dnevno varstvo

V Centru za starejše občane d.o.o. ORMOŽ (CSO) se dobro zavedamo, da živimo v okolju, kjer nam toplina domače hiše pomeni največjo dobroto tega sveta, zato se trudimo, da bivanje v našem domu predstavlja zrcalo domačega ognjišča.

Ob domskem varstvu ponujamo tudi druge storitve, kot sta pomoč na domu in dnevno varstvo.

Že v imenu pomoč družini na domu lahko razberemo, da gre za storitev, ki jo nudimo na domovih naših uporabnikov. Oskrbovalke, ki so usposobljene za delo na terenu, vam pomagajo pri različnih delih.

Predvsem nudimo gospodinjstvo pomoč, kar zajema čiščenje bivalnih prostorov ter pripravo obroka ali prinos hrane iz naše kuhinje ali bližnjih ustanov, pomoč pri temeljnih dnevnih opravilih, kar zajema pomoč pri umivanju, oblačenju in hranjenju ter pomoč pri ohranjanju socialnih stikov. Zelo dobro sodelujemo s patronažno službo in osebnimi zdravniki ter Centrom za socialno delo. V okviru tega sodelovanja pa vam pomagamo pri urejanju raznih pravic, ki izhajajo iz tega naslova.

Pomoč na domu je namenjena osebam, starim nad 65 let, osebam s statusom invalida, kronično bolnim in osebam z dolgotrajnimi okvarami zdravja ter družinam s hudo bolnim otrokom. Storitve izvajamo vse dni v letu, tudi v soboto, nedeljo in med prazniki.

S sodelovanjem svojcev, našo pomočjo na domu in ostalimi službami, ki nudijo različne oblike pomoči, tako poskrbimo, da lahko

vsak biva doma, dokler je to mogoče, ter uživa lepo starost v domačem okolju.

Drugi program, ki ga ponujamo, pa je dnevno varstvo. Gre za obliko pomoči posamezniku, ki še ne potrebuje celodnevne oskrbe v domu in si želi ali potrebuje organizirano obliko bivanja le za določeno število ur. To pomeni, da se uporabnik vsak dan po določenem času vrača domov. V dnevno varstvo se vključuje glede na potrebe in interese. Zanj se pripravi poseben, individualen program dela. Uporabniki dnevnega varstva se lahko vključujejo v popolnoma vse aktivnosti, ki jih izvajamo v domu, in verjemite, teh ni malo. Vsakdo, ki si želi aktivno in polno preživeti dan, lahko najde kaj zase. Pa naj bo to sproščen pogovor v pogovorni skupini, urejanje gredic, kegljanje ali ogled kulturne prireditve v domu. Za dnevno varstvo je namenjen poseben prostor, v katerem se zjutraj zberejo. V tem prostoru lahko vsi, ki so vključeni v dnevno varstvo, pogledajo televizijo, berejo dnevne časopise, revije ali knjige iz domske knjižnice. Za počitek sta na voljo dve postelji.

Posebej želimo poudariti, da z dnevnim varstvom razbremenimo svojce ter preprečimo osamljenost in dolgočasenje starostnikov, ko so njihovi svojci v službi.

Morda želite izvedeti še kaj več o predstavljenih možnostih, zato nas kar pokličite, pošljite elektronsko sporočilo ali nas obiščite v našem domu, kjer boste pri socialni delavki dobili še več informacij. Lepo preživite jesenski čas in vabljeni, da nas obiščete, če ne prej, pa na naši tradicionalni prireditvi Pozdrav jeseni, ki bo 7. 10. 2011.

Mateja Sok, CSO Ormož, voditeljica skupine Središka jesen

Naš poseben dan

Kar nekaj srečanj smo potrebovale, da z vami, bralci, podelimo lepe utrinke z našega junijskega izleta. Saj veste, kako je to, ko smo ženske na kupu. Hitro nas kam zanese... No, pa vendar smo izpolnile to, kar smo si zadale. Zapisale smo nekaj doživetij iz tistega, za nas posebnega dne, ko smo se podale v Prekmurje. Pot nas je vodila proti mini živalskemu vrtu SiKaLuZoo v Radencih, nato proti mineralnemu vrelcu in parku, prav tako v Radencih, pa proti Otoku ljubezni v Ižakovcih in še na Babičev mlin v Veržeu.

Kot po navadi, nam je tudi tokrat delo olajšala naša Zinka Merkoci, ki ji beseda vedno tako lepo teče. In tako je Zinka začela pripovedovati: »Središka jesen se je zadnjič pred počitnicami zbrala pri gostoljubni Mimiki. Bile smo glasne ob polni mizi. Tako kot vedno. Za nami je veliko lepih uric druženja, največ pa smo doživele na našem izletu. Veliko smo pričakovale od Otoka ljubezni, toda vse nam je pobrila Slava - malo za šalo, malo pa tudi zares.«

Seveda se je na Zinkine besede takoj odzvala Slavica, ki nam je dala vedeti, da pa tudi me nismo pri tej stvari bile kar tako, saj smo vse po vrsti pričakovale, da bo »kakšen« prišel iz tiste šume. Slavica pa še danes pravi: »Ja, šofer je bil res zelo simpatičen fant.«

Nakar Tilika pove, da je bila na izletu zelo zadovoljna. Posebej ob ogledu živalskega vrta. V parku v Radencih pa je bila nekoliko razočarana, saj je park zelo zapuščen. Otok ljubezni si je predstavljala malo drugače, vendar ji je bilo tam lepo, še posebej jo je očarala vožnja z brodom.

Tudi Zinka Bauman je pohvalila šoferja. Še posebej zato, ker je imel spoštovanje do starejših ljudi. Otok ljubezni ji bo ostal v lepem spominu, saj je tam pila najboljšo kavo doslej. Silva je k temu dodala, da je bila v njej najverjetneje kakšna opojna ljubezen. Za Zinko je bil ta izlet nekaj najlepšega, kar je doživela.

Nadaljevanje s prejšnje strani

Tudi Milici je bil najbolj všeč živalski vrt. Povedala je, da je dobila občutek, da imajo živali rade lastnika, gospoda Tomija, ki je nek prav poseben človek, in da je bilo ob njem čutiti posebno ljubezen do živali, ki so tako udomačene, da se lahko pogovarjaš z njimi. Zaključila je z naslednjo mislijo: »Po naporni življenjski poti se v SiKauZoo-ju vsakdo lahko sprost in najde navdih.«

Tudi Mimiki je bilo lepo. Najbolj ji bo ostal v spominu gospod Tomi. »Tako lepo nam je vse pripovedoval in tako se nam je posvetil.« Mimiko so zraven gospoda Tomija očarali še pavi, ki so se elegantno šopirili pred nami.

Micki je bilo tistega posebnega dne prav vse lepo in zanimivo. Ivanka je bila tista, ki je oklevala, ali naj se sploh izleta udeleži. Seveda se je pravilno odločila in preživela čudovit dan. Povedala je: »Z dobro voljo sem premagala vse ovire in nikakor mi ni žal, da sem doživela ta izlet.«

Iz naših doživetij so se rodile tudi nekatere prav posebne misli. Zinka Bauman je tistega dne ugotovila, da so kozice zelo pametne živali, čeprav jih imamo za nore. Mimika je dodala, da so se pavi obnašali kot prave dame in da so edino gujdeki bili kot svinje. Naj bo tudi vam kakšna od teh misli v poduk.

In kaj sem ob koncu sama zaupala mojim dragim prijateljicam? Noči pred izletom nisem ravno prespala, saj so mi po glavi rojile številne misli in skrbi. Želela sem si samo eno - posebno doživetje za vse nas in varen prihod nazaj v Središče. A moram priznati, da ste me presenetile. Tako polne energije, radosti, veselja ste bile, da ste kar sijale. Pa nič utrujene... In katera od nas je bila ob vrnitvi v Središče najbolj utrujena? Seveda tista, ki v noči pred izletom ni spala. Še posebej sem ponosna na Slavico, ki je pogumno vztrajala z nami in nam jasno pokazala, da tudi ona ni od muh. Čestitam, Slavica, vi ste nas vse po vrsti najbolj presenetili. Vi že veste, zakaj. Zaključile smo z besedami, da smo se počutile kot otroci - polne pričakovanj in igrive... Skratka, bil je pravi izlet, prava izbira, ravno to, kar nas je sprostito in razvedrilo.

Nekoč smo na našem srečanju prebrale naslednjo misel: »V življenju je večkrat potrebno sprejeti tudi tisto, česar ne želimo, in se spoprijeti s težavami. Kajti z vztrajnostjo slej ko prej težave premagamo in takrat lahko obogatimo za spoznanje in izkušnjo stopimo zopet korak naprej v življenju.«

Z mojo sovoditeljico Silvo sva ponosni na vas - članice Središke jeseni, saj je zgoraj navedena misel tisto, kar vas vse po vrsti žene naprej, in ravno to je tisto, kar je občudovanja vredno. Vedite, da ste ravno ve najine življenjske učiteljice, ki nama vsakič znova daste vedeti, da so vse ovire premostljive, da je vse, kar se nam zdi mogoče predaleč, dosegljivo, da je vse, kar se zdi nemogoče, mogoče in da za vse, česar nimamo, obstaja upanje, vztrajnost in pogum...

OBVESTILA UREDNIŠKEGA ODBORA

Prispevke za glasilo, rešitve križank in nagradnih vprašanj pošiljajte na naslov: Uredniški odbor Sredice, Občina Središče ob Dravi, Trg talcev 4, 2277 Središče ob Dravi ali v elektronski obliki (pisava: Times New Roman, velikost: 12) na urednistvo@sredisce-ob-dravi.si, lahko pa jih oddate tudi v poštni nabiralnik v avli občinske zgradbe.

Za naslednjo številko glasila pričakujemo vaše prispevke do 20. novembra 2011.

Vsem zainteresiranim sporočamo, da so donacije za glasilo Sredica možne na račun: Občina Središče ob Dravi, številka transakcijskega računa 0110-0010-0020-225, s pripisom: donacija za Sredico in sklicem: 00-7300001. Donacije bodo namenjene pokrivanju stroškov izhajanja Sredice.

Vsem avtorjem prispevkov se iskreno zahvaljujemo in si želimo uspešnega sodelovanja tudi v prihodnje, hkrati pa pozivamo vsa društva in organizacije, da sproti pripravite in posredujete prispevke o vaših aktivnostih. Bralce Sredice vabimo, da se nam pridružijo s svojimi prispevki in tako pomagajo pri ustvarjanju našega občinskega glasila.

Organizatorje prireditev v času med obema izdajama Sredice smo povabili, da bi pripravili članke in slikovno gradivo o le-teh. Bralce, ki pogrešate prispevke o nekaterih dogodkih iz tega obdobja, obveščamo, da se organizatorji žal niso odzvali našemu povabilu.

Uredniški odbor si pridržuje pravico spremembe naslova, izbire in krajšanja člankov. Pred objavo v glasilo so vsi teksti lektorirani. Avtorje prispevkov, ki želijo po lektoriranju ponovno pregledati svoje besedilo, prosimo, da to navedejo ob oddaji prispevka.

Vsem reševalcem križanke 2/11, ki so poslali pravilna gesla, čestitamo in se zahvaljujemo za sodelovanje. Kot dobitnica nagrade Avtoprevoznitstva Novak v vrednosti 50 EUR, je bila izžrebana Tamara Marčec, Godeninci 9, Središče ob Dravi.

Jelka Krajnc, Polona Berlak

S čopičem v Bioplinarni Jurša v Središču

V juniju smo se v Centru za starejše občane Ormož (CSO) in v Zavodu za usposabljanje, delo in varstvo Dornava (ZUDV) odzvali povabilu lastnika bioplinarne Domna Jurša in tudi sami pustili sled na tehnologiji 21. stoletja. S čopičem v roki ter s prijatelji ob strani smo se podali na zid velikih razsežnosti, ob katerem smo dobili občutek majhnosti. Skupna akcija ni bila naključje, saj se družimo že od leta 2007 pod sloganom »Drug drugemu smo potrebni«. Izpeljali smo veliko število skupnih projektov, s katerimi rastemo in bogatimo naš vsakdanjik. Vsako srečanje posebej daje vsem udeležencem občutek koristnosti, potrebnosti in zavedanja, da smo drug drugemu potrebni. Na teh srečanjih se nam pridružijo številni drugi mentorji, ki nas popeljejo v njim lasten svet. Eden izmed teh je tudi Gregor Samastur, slikar in delovni inštruktor iz ZUDV Dornava, ki nam približa čopič in barvo, v podlagi pa se prilagajamo trenutni inspiraciji ali potrebam okolja. Podlaga tako ni le platno, list ali cvetlična greda, pač pa je lahko tudi stena bioplinarne.

Tako smo se letos pod mentorstvom Gregorja in Jelke Krajnc - delovne inštruktorice iz CSO Ormož, odpravili v Središče ob Dravi. Skupino so sestavljali še Marijica, Mimika in Lojzek - stanovalci doma, ter uporabniki Varstveno-delovnega centra (VDC) Dornava - Marica, Milan in Drago. V tako izenačeni postavi, polni pričakovanja, radosti in nemira ob novem izzivu,

smo se zbrali na dvorišču Bioplinarne Jurša 1 v Središču ob Dravi. Ob velikosti objekta nam je zastal dih. A le za trenutek. Ob prvih Gregorjevih potezah s čopičem po steni smo se spet ojunčili. . .

Stena se je spreminjala iz trenutka v trenutek, pričela je žareti v novih barvah in v prijaznejši podobi. Že prvi dan smo videli, da nam je uspelo prekriti sikajočo hladno sivino v prelepem podeželskem okolju. Vedra preobleva nas je navdajala z veseljem in razigranostjo. Naslednji dan smo bili zgodnejši in tako je naša stena zažarela v novih barvah še pred prihodom vročih sončnih žarkov.

Zadovoljni s svojim umetniškim izražanjem smo se po pogostitvi z lastnikom Domnom Juršo podali na ogled bioplinarne in tako spoznali njen pomen za okolje. Delavnice so minile kot blisk in na steni je ostal pečat za vedno, prav tako pa so ostali občutki veselja ob druženju in ustvarjalnosti v slehernem izmed nas. Vsakdo ima nekaj, s čimer prihaja do sebe in s čimer daje. Ni smisla večjega od dajanja tistega, kar je najbolj tvoje. Ni ga večjega zadovoljstva, ko s tistim, kar daješ, prižigaš iskrice v očeh soljudi in si odpiraš srce.

Da še malo predstavimo naše 4-letno sodelovanje:

Sodelovanje se je pričelo po predstavitvi prostovoljnega dela ene izmed uporabnic VDC-ja svojim kolegom, ki je navdušeno pripovedovala o svojih občutkih koristnosti in pomoči stanovalcem Doma starejših občanov Ormož pri sprehodih. Marjetka je iz druženja s stanovalci črpala zavedanje, da zmore tudi ona komu pomagati in da ni vedno le pomoči potrebna.

NAMEN IN CILJI druženja:

- vzpostavljati trajno medgeneracijsko povezovanje in medsebojno spoštovanje
- stanovalcem, uporabnikom omogočati navezovanje stikov izven domskega, VDC-jevskega okolja ter odprtje institucij navzven

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

- razvijati socialne spretnosti, integracijo v lokalno okolje, spodbujati skupinsko delo
- spoznati ljudi z motnjo v duševnem razvoju, odpravljati predsodke in stereotipe ter sprejemati drugačnost
- spoznavati izkušnje starejših ljudi, doživljati starost kot pomembno življenjsko obdobje, zavedati se lastne minljivosti, pridobivati komunikacijske in socialne spretnosti
- z druženjem in pomočjo krepiti samozavest, pozitivno samopodobo, pridobivati občutek lastne vrednosti, pomembnosti in odgovornosti
- spodbujati skrb za drugega, pomoč in empatijo
- organizirati skupne projekte.

Koordinatorji obeh institucij smo si leta 2007 zastavili program, načrt sodelovanja. Delo je zastavljeno kontinuirano – skupinska srečanja, druženja v obliki različnih dejavnosti po urniku, ki je načrtovan skozi vse leto. Kot prioriteta je izpostavljena pomoč starostnikom na vozičkih pri sprehodih ali opravljanju kakršnihkoli obveznosti v mestu. Stanovalci, ki so na vozičkih in odvisni od tuje pomoči, a nimajo nikogar od svojih, ali pa so njihovi svojci zelo oddaljeni, so neizmerno hvaležni, da jim prostovoljci DE VDC-ja mesečno omogočijo stik z zunanjim svetom, obisk trgovine, banke, slaščičarne ipd. Tako izgubijo občutek, da so osamljeni in pozabljeni. Sprehodi jih napolnijo s pozitivno energijo, vedrino, pomenijo jim stik s svetom in življenjem. Razvija se jim čut solidarnosti – kot vrednota moderne družbe.

V skupino prostovoljcev VDC-ja je redno vključenih šest uporabnikov. V domu pa se aktivnostim priključijo stanovalci po lastnih željah, sprehodom pa tisti, ki so najbolj osamljeni in nemočni. Zaradi večjega števila pomoči potrebnih stanovalcev, kot je prostovoljcev, pa se stanovalci v teh druženjih izmenjujejo. Na raznih prireditvah, ki jih organizira CSO Ormož d.o.o., pa se skupini prostovoljcev priključijo tudi drugi uporabniki VDC-ja, ki prav tako želijo starejšim pričarati lepši dan. Takrat postanejo vsi ena velika skupina prostovoljcev. Skupaj obarvajo dan rumeno. Delavnice potekajo izmenično, enkrat v prostorih doma, drugič v delavnici DE VDC Ormož oz. v drugih delavnicah Zavoda Dornava. V letih druženja so organizirali številne kreativne delavnice (izdelovanje voščilnic, nakita, izdelovanje skupne slike, slikanje na platno, polstenje volne, izdelovanje pustnih mask, peka piškotov...). Srečanja so velikega pomena za medgeneracijsko povezanost in prenos znanja ter izkušenj. Ob zavedanju obojestranske koristi, tako za uporabnike VDC-ja kot za stanovalce doma, poskušamo sproti in skupaj nadgrajevati načrtovani program ter ga popestriti z novimi vsebinami, saj smo skupaj boljši.

Likovno izražanje postaja naša stalnica kljub začetnemu strahu pred čopičem in nezaupanju vase. Z Gregorjem smo se naučili, da vsak zmore! Gregor Samastur izpostavlja zanimivo misel: »Če imaš kaj povedati, nariši!« O likovnem ustvarjanju pa pravi, da posamezniku daje in nudi obliko sprostitve in razvija različne pozitivne značajske lastnosti ter na ta način spodbuja in razvija posameznikov likovno ustvarjalni potencial. Likovno izražanje predstavlja neko vrsto ali obliko neverbalne komunikacije, saj posameznik s sliko in risbo komunicira z okoljem na svojstven, sebi lasten, neverbalen način.

Ko stojimo pred likovnim delom, običajno razmišljamo, kaj nam likovni ustvarjalec sporoča in kateri notranji vzgibi so ga vodili pri samem procesu ustvarjanja. Lahko pa stojimo pred sliko in prisluhnemo sebi in svojim občutkom, ki jih likovno delo prebudi v nas samih.

Samo Žerjav

Slovenija, vse najboljše! Poboljšaj se!

»Jos probam zaj za en mesec, te pa bom vidjo... Probati neje greh... ja, tam negdi 2000 evrof,« mi je v sms-u sporočil kolega, ki se je takrat peljal proti Bavarski.

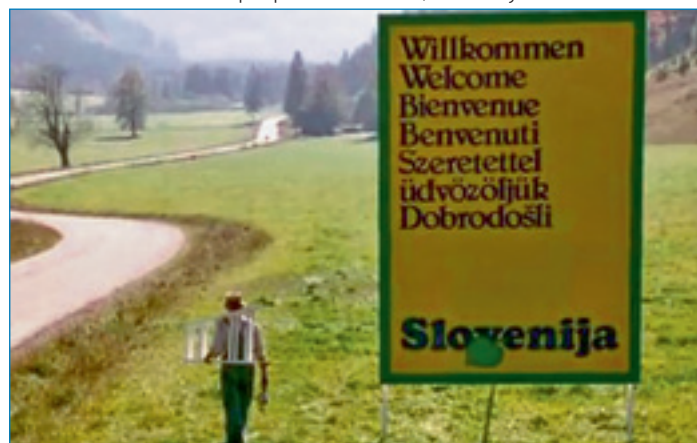
Nekaj sokrajanov si je letos že poiskalo vsaj začasen kruh v Nemčiji. Dobijo 3-krat več kot za enako delo doma. Bivanje zagotovljeno. Ja, to je ta nemško-francoski vlak, ki smo ga zamudili.

Slovenija je letos praznovala dvajset let svoje državnosti. Na mnogih področjih smo dosegli veliko, tu ni kaj oporekati. Bodimo tokrat nekoliko bolj kritični in izpostavimo področja, kjer je naša država zavozila. Preučimo nekaj dilem. Skušal bom biti kratek in jasen.

Vsi mi kot državljani nekoč najbolj razvite bivše socialistične države, »male Švice«, se moramo odločiti:

- Če je v igri eno delovno mesto, želimo tam videti 64-letnega Janeza, obenem pa 28-letno Mojco – brezposelno – ali pa želimo Mojco na istem delovnem mestu in Janeza v zasluženem pokoju?
- Želimo, da se vsaka štiri leta v parlament uvrščajo iste stranke in isti ljudje, ali imamo pogum, da izberemo koga, ki se bo dejansko zavzemal za človeka?
- Želimo z ustrezno državno stimulacijo obdržati mlade na podeželju in okrepiti decentralizacijo ali želimo, da se večina mladih in izobraženih zgrne v mesta, podeželje pa prepustimo počasnemu propadu?
- Želimo, da imajo ljudje z več denarja več pravic in ugodnosti ali želimo, da imajo vsi ljudje, ne glede na finančne zmožnosti, enake pravice in ugodnosti?
- Želimo, da ima otrok, rojen v Žetalah, enake možnosti, da dočaka 80 let, kot tisti, rojen v Trzinu?
- Želimo kupovati italijansko zelenjavo, avstrijsko mleko in španska jabolka ali se bomo sprehodili do sosedu in mu ponudili deset odstotkov več kot za našete artikule v nemškem supermarketu?
- Želimo direktorja s 5000 evrov plače in čistilko s 400 evri ali želimo direktorja z 2000 evri in čistilko s 700 evri?
- Želimo, da delavci, ki delajo za golo preživetje, prejmejo februarско plačo marca ali želimo, da prejmejo polovico februarске plače julija?
- Želimo, da družini iz Tuzle njihov oče, ki dela v Sloveniji, pošlje mesečno 300 evrov in omogoči preživetje, ali želimo, da jih vsak mesec kliče: »Ženo, opet nisam dobio platu«?
- Želimo...?

Želijo to tudi tisti, ki so danes na oblasti in ki bodo na oblasti jutri? Na žalost nisem čisto prepričan. Srečno, Slovenija.

Danica Žerjav

Iz mojega dnevnika

Prvi dan: Telefonska budilka mi je zvonila ob šestih zjutraj. Brž sem se zbudila. »Kaj ni danes nedelja?« sem pomislila. Ja, je, ampak posebna nedelja. »Danes gremo na morje,« me je prešinilo. Skupina tridesetih upokojencev se je odpravila letovat v Poreč. Vso organizacijo je prevzela naša Julka. Vedno vse odlično izpelje. Hitro sem še nekaj malega postorila: zajtrkovala, zalila rože, še bežen pregled prtljage... Navadno ženske vedno vzamemo vsega preveč, ko pa pridemo na cilj, pa nam lahko tudi česa zmanjka. Počasi smo se zbirali. Avtobusa še ni bilo. Ko smo ga zagledali, se je nekdo oglašil, da je eno ulico zgrešil. Nič ne de, Središče ni tako veliko, da bi se avtobus lahko izgubil! Šoferja smo že poznali, ker nas je vozil na republiško srečanje upokojencev na Pokljuko. Znebili smo se prtljage, zanjo je poskrbel šofer, mi pa smo vsi nasmejani vstopili v avtobus. Šofer je povprašal po dokumentih in njihovi veljavnosti, saj smo jih potrebovali za prestop državne meje. Ob osmih smo krenili izpred Sokolane. Čakalo nas je kakšnih pet ur vožnje, zato smo previdno vprašali, če se bomo ustavili na Trojanah. Šofer je pritrdil. Krof marsikomu tekne. V krasnem pozno poletnem vremenu smo se pripeljali do cilja. S pomočjo vodiča turistične agencije, ki ji že več let zaupamo naša letovanja, smo uredili vse potrebno za nastanitev v hotelu. Večina se nas je ta dan že kopala. Za večerjo nas je čakala obilica hrane, nato pa pred spanjem še skupinski klepet.

Drugi dan: V sobi smo bile tri. Zajtrkovali smo lahko do desete ure, zato ni bilo potrebno, da bi vstajali zgodaj. Meni to poležavanje sicer ni ustrezalo in sem si naredila že načrt za naslednje jutro. Vreme se je kisalo, ob obalo so butali valovi, torej je kopanje zaenkrat odpadlo. Na morju pa se vremenske razmere v kratkem času spreminjajo, zato smo popoldne že uživali v vodi. Večerjali smo lahko do devetih zvečer, še prej pa smo si ogledali nastop istrske folklorne skupine.

Tretji dan: Vstala sem nekaj po šesti uri. Z Marjeto sva se namreč dogovorili, da se bova podali na enourni jutranji rekreativni pohod. Ob dogovorjeni uri sva odšli po urejenih sprehajalnih stezah ter se vrnili še pred dežjem. Za hrbtom pa nama je že grmelo. Kljub temu sva uživali in nato odšli na zajtrk. Ženske smo se rade družile ob jutranji kavi. Vedele smo, kdo jo rad kuha. Zbralo se nas je štiriinajst v majhni hotelski sobi za dva. Oh, koliko je bilo smeha! Zelo previdno smo se začele spraševati, če kaj slišimo smrčanja. Nastalo je še več smeha. Kmalu se je zunaj prikazalo sonce in odšla sem na plažo za mojima »cimrama«. K pisanju sem se vrnila pozneje. Morje je bilo tega dne rahlo vzvalovano, voda pa še vedno prijetno topla. Po večerji se je vsakdo odločal po svoje.

Četrty dan: Enourni sprehod v čudovitem jutru je bil pravi balzam za dušo in telo. Sledil je zajtrk in ugotovitev, da je bolje, če se preveč ne naješ. Oči namreč vidijo ogromno hrane. Sledila je obvezna kavica. Pozneje se nas je petnajst podalo na izlet z ladjo. Animator na ladji je poskrbel za prijetno vzdušje. Peljali smo se do Rovinja, kjer smo se sprehodili po mestnih ulicah, tudi tržnici in opazovali zelo zasoljene cene sadja. Zabavali smo se s spretnim sladoledarjem, ki je kepico sladoleda vrgel kar na drugo stran ceste v odprta usta. Iznajdljivemu sladoledarju ni manjkalo gostov. Po dveh urah

bivanja v Rovinju smo odrinili nazaj in se ustavili še v Vrsarju. Za kopanje je bilo premalo časa, pa tudi plaža je bila prenatrpana s kopalci. Spet smo se vkrcali na ladjo. Na desni smo videvali polno kopalcev na divjih in urejenih plažah. Malo po sedemnajsti uri smo se po čudovito izpolnjenem dnevu vrnili na izhodišče. Spet večerja...

Peti dan: Nisva šli na sprehod, temveč rajši vse tri prej na zajtrk. Seveda nismo izpustile jutranje kavice, vicev, kakšnega smešnega doživetja. S smehom in dobre volje smo se kmalu razšli in si poiskali svoj prostor na plaži. Sonce ni imelo več takšne moči, da bi nas preveč ožgalo. Peti dan bivanja na morju smo opazili, da se nekaterih sonce nič »ne prime«. Te bi pustili tu do božiča, smo se šalili.

Šesti dan: Budilka je zazvonila z namenom, da vstanem za pohod. Prekinila sem zvonjenje in si privoščila še malo spanja. Ob pol osmih pa smo vse tri že bile na zajtrku. Spet kavica, klepet, smeh, da nam je jemalo sapo. Na kopanju smo opazili, da je bilo okrog nas veliko ruskih, čeških in italijanskih kopalcev. Sploh je bilo za ta čas veliko turistov. Po večerji smo - tako kot običajno - Srjanci še posedeli v veliki hotelski avli.

Sedmi dan: V nov dan nas je pozdravilo prijetno toplo jutro, brez oblakov. Zajtrkovali smo bolj zgodaj, ker takrat še ni velike gneče. Manjša skupina se je odločila, da se je odpravila s turističnim vlakom v mesto Poreč. Zadovoljni so se vrnili in se nam pridružili na plaži. Bil je naš zadnji kopalni dan.

Osmi dan: Spet je bila nedelja. Do desetih smo morali izprazniti hotelske sobe. Čas odhoda: ob dveh popoldne. Vsakdo je čas do odhoda izkoristil po svoje, večina še za kopanje.

Tako je minil naš dopustniški teden, čeprav dopust ni pravi izraz za nas upokojence, se pa lepše sliši. Doživeli in preživeli smo marsikaj lepega. Vseh dogodkov seveda nisem zapisala. Zgodi se, da koga mimogrede zakleneš v sobo, žrtev pa mirno čaka na odrešitev sostanovaleca. Tudi tega, da so nas morski tokovi kar malo presenečali, kajti v neposredni bližini so pristajale izletniške ladje...

Adijo plaža, adijo morje. Vračali smo se domov, obvezno čez Trojanje. Bilo je lepo, zato se nam naslednje leto pridružite še tisti, ki oklevate preživeti teden na morju v skupini.

Maja Botolin Vaupotič, RKS OZ Ormož

Veseli teden pri Jakcu

Medobčinska lokalna akcijska skupina za preprečevanje zasvojenosti na področju občin Ormož, Središče ob Dravi in Sveti Tomaž je v času od 25. do 30. julija 2011 organizirala 13. otroški počitniški tabor na Pohorju, v katerem bi naj dejavnosti dale vsakemu udeležencu možnost, da preživi prijeten in aktiven počitniški teden med svojimi vrstniki. Hkrati pa bi se naj na nekem področju izkazal in potrdil, pokazale pa bi se naj tudi njegove sposobnosti, interesi, nadarjenost... Z organiziranimi aktivnostmi želimo udeležence vzpodbuditi, da tudi sicer svoj prosti čas preživljajo prijetno in zabavno, vendar na zdrav način.

S pripravi na tabor pričnemo vsako leto že pozimi, v februarju, ko je potrebno rezervirati želen termin v penzionu, ki se že od lanskega poletja preobraža v hotel Jakec. Na uradno odprtje smo vabljeni 3. decembra 2011. V spomladanskem času pripravimo program, katerega okvirji ostajajo stalnica, gotovo z manjšimi spremembami, saj se otroci v naš tabor radi vračajo in naša želja je, da vsako leto ponudimo vsaj kakšno novo delavnico. Otroke obvestimo o taboru prek mentorjev Mladih članov Rdečega križa. Informacija o organiziranem taboru pa se je tudi letos razširila kot blisk in v kratkem času je bilo zapolnjenih vseh 35 prostih mest. Žal sta si dva prijavljena tik pred odhodom premislila, in tako se je na Tri kralje odpravilo triintrideset otrok in pet spremljevalcev. Triindvajset otrok se je tabora udeležilo že dva- ali večkrat, deset je bilo »novih«. Dejavnosti na taboru, z izjemo pohodov, vodimo spremljevalci ali pa se nam pridružijo zmeraj dobrodošli prostovoljci, ki so pripravljeni svoje znanje in izkušnje deliti z nami in nam na tak način popestriti kakšen dan v taboru. Tako se nam je že v ponedeljek po kosilu pridružil Marjan Škvorc in izpeljal kviz Male sive celice. V kvizu so sodelovali vsi mladi udeleženci tabora, vsakemu članu prvo uvrščene ekipe pa je gospod Škvorc podaril knjigo Od Luka do Ane, s pomočjo katere si bodo popestrili druženja takrat, ko bo tabor že minil. V večernih urah smo se odpravili na krajši sprehod do vzletišča zmajarjev, kjer je posekan del gozda in od koder se razkriva krasen pogled na Slovenske Konjice, Tepanje in Oplotnico. V torek smo se odpravili do Črnega jezera, ki predstavlja svojevrsten zaklad, ležeč med Tremi kralji in Osankarico. Jezero je umetno, nekoč so ga uporabljali za splavljanje lesa v dolino, sedaj pa je zavarovano in ob njem velja poseben naravovarstveni režim. Ob poti do jezera, po kateri je zaradi debelih plasti šotnega mahu zelo prijetno hoditi, smo opazovali številna mravljišča, lišaje, gobe, zanimive oblike dreves ter se posladkali z redkimi borovnicami. Na Osankarici so si otroci ogledali muzej in film o Pohorskem bataljonu, spotoma pa nabirali lisičke za pohorski loncec, ki je bil načrtovan za petek. Zvečer smo z Aleševo pomočjo zakurili kres, v žerjavici pa nato spekli krompir, ki je dobro ogrel naše roke. Temperature v omenjenem tednu namreč niso bile nič kaj julijske.

Sreda je bila najtopplejši in najbolj sončen dan. Barbara nas je popeljala v Vzhodni Kot, kjer smo si ogledali znamenite Ramšakove lipe, muzej starega orodja na prostem ter se za nekaj časa ustavili na igralih pod veliko lipo. V popoldanskih urah smo se urili v različnih ročnih spretnostih (vezenju, tkanju, pletenju, oblikovanju), risali in slikali smo, nekateri tudi pisali ali pa se učili streljati z lokom. Tako kot vsako leto je bila glavna igra z žogo nogomet in veliko jih je

Pred domom na Osankarici

izkoristilo vsak trenutek za tekanje po igrišču za cerkvijo. Zvečer nas je obiskal Franc Hribnik in ob diapozitivih predstavil zahodno Pohorje. Seznanil nas je s svojim projektom, v katerem označuje najvišje vrhove slovenskih občin. V sredo smo se posladkali še s torto, saj je Špela s Senika praznovala svoj 9. rojstni dan.

V četrtek nas je prebudil dež in ves dan je »lilo kot iz škaфа«. Dež seveda ni pokvaril našega vzdušja, različne delavnice so potekale že dopoldne, popoldan pa je bil namenjen pripravi na zaključni večer, na katerem so se z izvirnimi točkami predstavili vsi udeleženci tabora. Razdelili smo tudi priznanja za sodelovanje in udeležbo na taboru, razkrili »skritega prijatelja« in izvedli srečelov.

Predzadnji dan našega druženja smo se na pohod odpravili popoldne. Pot nas je vodila proti partizanski bolnišnici Jesen, ki je delovala od jeseni 1944 do pomladi 1945. Zunanost barak so že pred leti zaščitili z aluminijastimi strehami in betonskimi temelji, notranjost pa priča o skromnih razmerah, v katerih so v času delovanja bolnice reševali življenja ranjenim partizanom.

V petek smo si ogledali tudi notranjost cerkve, ob kateri smo bivali. Posebnost, ki jo opazimo od zunaj, je strešna kritina, saj je cerkev pokrita s pohorskim kamnom - skrilavcem. V notranjosti smo si ogledali oltar, ki je v celoti izdelan iz lesa, na lesenih kipcih pa so vidne poškodbe, nastale zaradi strelav med drugo svetovno vojno. Tla so iz zbite zemlje.

Posebej smo se veselili zadnje večerje. Kljub odlični hrani, ki smo je bili deležni ves teden, so večerjo pripravljale »naše kuharice«. Po večletni tradiciji, ko so pohorski loncec kuhali dečki, so bile letos v kuharski ekipi same deklice. Ob nepogrešljivi pomoči Aleša je bil »lonec« več kot odličen. Petkov večer se je, tako kot prejšnja leta, zaključil s plesom, pri večini pa tudi s pospravljanjem potovalk.

Sobota je za tabornike dan za vrnitev domov. Polni lepih vtisov, na novo stkanih prijateljstev ali okrepitev starih, smo se v dopoldanskih urah vrnili v Ormož, z željo, da se na Tri kralje še vrnemo.

K prijetnemu vzdušju na Treh kraljih smo prispevali vsi: triintrideset otrok iz osnovnih šol Velika Nedelja, Ivanjokovci, Središče ob Dravi, Ormož, Sveti Tomaž in spremljevalci Cilka Špindler, Jasmina Dovnik, Ana Vaupotič, Blaž Starčevič, Maja Botolin Vaupotič ter osebje Penziona Jakec na Treh kraljih. Za vsakršno pomoč pa smo hvaležni vsem, ki so tabor, zraven organizatorjev in v prispevku omenjenih, podprli in v njem sodelovali: Sonji in Cirilu Mešku iz Velike Nedelje, ki sta za udeležence prispevala »dodatne vitamine« (jabolka), Zdravstvenemu domu Ormož za sanitetni material, Lekarni Ormož za darovane pripomočke za nego, Andreju Vaupotiču za logistično podporo. Prav tako smo se lahko tudi letos vsakodnevno javljali za Radio Prelek in sodelovali v oddaji Iz ormoškega konca na Radiu Ptuj.

Jurij Dogša

Prvi konjeniški tabor

20. avgusta zjutraj se je pri vaškem domu na Grabah zbralo petnajst učencev od 2. do 5. razreda, ki so se odzvali povabilu Konjeniškega društva Središče, da se udeležijo dvodnevnega tabora. Po uvodnem spoznavanju in napotkih o obnašanju (predvsem zaradi varnosti in lepega vedenja) so bila mladim udeležencem predstavljena splošna znanja o konju, njegovih navadah in potrebah, o delu s konjem, čiščenju in opremljenosti konja ter opremljenosti jahača. Po malici je sledilo praktično delo s konjem: sedlanje, uzdanje in krmljenje konja, čiščenje opreme konja in jahača, čiščenje hleva. Sledilo je jahanje na lesenem modelu konja, ki ga je za to priložnost izdelal član društva Franc Čavničar.

Po slastnem kosilu je sledilo delo v skupinah. Otroci so se izmenjevali v ustvarjalnem in v družabnem kotičku. Zapisali so svoja razmišljanja in opažanja o konju. Najbolj pa so bili veseli vodenja konja na povodcu in prvega jahanja v koraku na »živem« konju, seveda v spremstvu mentorjev, članov konjeniškega društva. Slišali so tudi marsikaj potrebnega o nujenju prve pomoči jahaču in konju. Pa risali so na asfalt... Sodeč po besedah otrok, ko so ob 18. uri ponje prišli starši, je dan prehitro minil.

Naslednji dan je bilo potrebno pripraviti gorivo za popoldansko peko koruze. Vožnja v gozd in nazaj na veliki avtomobilski prikolici je bila pravo doživetje. Podobno kot k Dravi gledat, kako Atos uživa in plava v hladni vodi, ko ga gospodar dobro skrtači in okopa. To, da so nekateri lahko stopili, kot so sami povedali, prvič v reko Dravo, je bilo zanje neverjetno veselje, za nas prisotne odrasle, ki smo tam redni obiskovalci, pa veliko presenečenje.

Po malici se je spet dogajalo marsikaj v delavnicah, največ vredno pa je bilo seveda jahanje konjev. Otroci so z velikim zanimanjem prisluhnili tudi veterinarju, ki jim je pripovedoval o boleznih in poškodbah konj. Po kosilu so v kulturni delavnici pripravili program za starše, ki so bili povabljeni, da popoldne pridejo pogledat, kaj se dogaja na taboru. Kaj so videli in slišali? »Moj črni konj« ob spremljavi kitare, kviz Kaj veš o konju?, prikaz spretnega jahanja članic kluba, podelitev priznanj, doživeli vožnjo s kočijo, peko koruze in ves čas jahanje konjev. Pripovedovanja staršev o navdušenju otrok in odgovori v anketnem vprašalniku ob zaključku tabora, kot npr.: vse mi je bilo všeč, nič ne bi spremenil, na taboru bi naj prespali, rad bi se ga še udeležil..., pa povedo, da je bila odločitev kluba o organizaciji tabora pravilna. Udeleženci so bolje spoznali te plemenite živali, njihove življenjske potrebe in navade ter spoznali pristop k delu in ukvarjanju z njimi.

Vsi otroci so pokazali izjemen čut do živali ter precejšnjo mero poznavanja konj iz knjig ali filmov. Tudi za nas, organizatorje, je bilo zelo zanimivo in poučno poslušati njihova razmišljanja. Zagotovo je med temi mladimi ljubitelji konjev bilo tudi nekaj tistih, ki se bodo v življenju tesneje ukvarjali z njimi.

Program prvega konjeniškega tabora sta pripravila predsednik in Anja Kelemina, ki ga je ob pomoči mnogih drugih članov društva tudi uspešno vodila.

Jasna Munda, ravnateljica

Naši uspehi

Učeni ljudje pravijo, da se veličina vseh nas ne meri z višino, ne z glasnostjo, niti z zunanjim bliščem. Veliki smo zaradi radovednosti, iznajdljivosti, truda, vztrajnosti, marljivosti in časa, ki ga vlagamo v nekaj, da bi dosegli čim več. S temi lastnostmi se lahko pohvalijo tudi naši učenci, ki so s pomočjo mentorjev v preteklem šolskem letu 2010-2011 osvajali in osvojili uspehe na različnih področjih.

Cici Veselo šolo je obiskovalo dvajset učencev iz 1. in 2. razreda. Vsi učenci so uspešno rešili naloge in prejeli pohvale.

Obe **lutkovni skupini** sta sodelovali na območnem lutkovnem srečanju v Ormožu. Mlajša lutkovna skupina se je uvrstila na medobmočno srečanje. Bili so med najmlajšimi lutkarji, a primerljivi celo z odraslimi lutkovnimi skupinami.

Učenci od 1. do 5. so sodelovali v vseslovenski akciji **Čisti zobje - zdravi zobje ob pravilni prehrani** in prejeli pohvale.

V znanju **matematike** je tekmovalo letos na šolski ravni 48 učencev od 1. do 9. razreda. Bronasto priznanje je osvojilo štirinajst učencev. Področnega tekmovanja so se udeležili štirje učenci; od teh so kar trije osvojili srebrno Vegovo priznanje, dva pa sta se uvrstila še na državno raven. To sta bila Matic Horvat iz 8. razreda in Simon Turk iz 7. razreda.

Na tekmovanju iz **logike** je sodelovalo dvaindvajset učencev od 6. do 9. razreda. Osem tekmovalcev je prejelo bronasto priznanje.

Šolskega tekmovanja za Cankarjevo priznanje v znanju **materinščine** se je od 2. do 9. razreda udeležilo kar petintrideset učencev, bronasto priznanje jih je prejelo štirinajst. Na regijsko tekmovanje sta se uvrstila dva učenca. Karin Borko, učenka 9. razreda, se je uvrstila na državno tekmovanje in osvojila srebrno Cankarjevo priznanje.

Slovensko bralno značko je v letošnjem letu osvojilo triinosemdeset učencev od 1. do 9. razreda. Vsa leta osnovne šole so brale štiri devetošolke - zlate bralke: Anja Bogdan, Kaja Lašič, Maruša Peterca in Jana Škorjanec. Prejele so spominska priznanja in knjižne nagrade. Tekmovanja iz **nemškega jezika** se udeležujejo učenci 9. razreda. Letos se je na šolski ravni pomerilo pet učenek in učencev, eden pa je prejel bronasto priznanje.

Nemško bralno značko Epi Lesepreis od 4. do 9. razreda je osvojilo 57 šolarjev. Med temi je srebrno značko osvojilo sedemnajst učencev, zlata priznanja pa bodo dobili: Ivan Žinko, Peter Munda, Zala Jakl, Nika Ploh, Tina Puklavac, Vid Munda, Grega Rubin, Janja Žinko, Rebeka Novak, Maja Filipič, Ivana Aleksič, Jan Brodnjak, Tomi Horvat in Miha Janežič.

Na tekmovanju v znanju **angleščine** je tekmovalo osem devetošolcev. Dve učenki sta osvojili bronasto priznanje, srebrno pa je prejel Blaž Kuhar.

Štirje učenci 9. razreda so se udeležili zborovanja **mladih zgodovinarjev** pod okriljem Muzeja narodne osvoboditve Maribor in si za raziskovalno nalogo prislužili priznanja.

Na šolskem tekmovanju iz znanja **kemije** je sodelovalo osem učencev 8. in 9. razreda, bronasto Preglovo priznanje pa so osvojili trije osmošolci, ki so se udeležili tudi državnega tekmovanja.

Za Proteusova priznanja v znanju **biologije** je tekmovalo pet osmošolcev in 7 devetošolcev. Bronasto priznanje sta osvojili dve učenki.

Trije učenci so na **medobčinskem otroškem parlamentu** suvereno predstavili razmišljanja naših učencev o temi Mladi in mediji, ki je bila to šolsko leto rdeča nit otroških parlamentov.

Območno združenje Rdečega križa Ormož je organiziralo medobčinsko tekmovanje **Kaj veš o kajenju?** Šolo so zastopale tri učenke iz 6. razreda in osvojile prvo mesto, o čemer smo v Sredici že poročali.

Člani **debatnega kluba** so se udeležili štirih debatnih turnirjev, v mesecu marcu pa smo ponovno organizirali mednarodni debatni turnir. Gostili smo 67 otrok in mentorjev, ki so bili deležni odprtosti in gostoljubja naših občanov.

Na naši šoli delujejo trije **pevski zbori**. V Cicibančku pojejo predšolski otroci in učenci 1. razreda. V otroški pevski zbor (OPZ) so vključeni pevci 2. do 5. razreda. Mladinski pevski zbor je sestavljen iz učencev 6., 7., 8. in 9. razreda. Otroški in mladinski pevski zbor sta se tudi letos udeležila revije pevskih zborov, kjer so bili pevci OPZ najboljši in zato uvrščeni na regijsko tekmovanje.

Po nekaj letih premora je v tem šolskem letu spet zaživela v Sloveniji **Vesela šola**. Tekmovanju se je pridružila tudi naša šola. Trije učenci so osvojili bronasto priznanje, srebrno priznanje pa sta si na regijskem tekmovanju prislužila Grega Rubin iz 5. razreda in Maja Filipič iz 6. razreda, ki se je uvrstila tudi na državno veselošolsko tekmovanje in osvojila zlato priznanje. Povabljen je bila na prireditve za državne prve v Ljubljani in prejela zlato priznanje.

Na **športnem področju** se letos lahko pohvalimo z naslednjimi dosežki:

Starejše rokometarice so postale medobčinske prvakinja na tekmovanju v Ormožu, udeležile so se področnega tekmovanja v Ptuj.

V atletiki so se izkazali sedmošolci, saj so vsi dečki, ki so tekmovali na medobčinskem tekmovanju, v različnih kategorijah osvojili medalje. Devetošolci so dobro metali vortex in suvali kroglo. Uspešno je tekla štafeta starejših deklet.

Naziv **športnica šole leta 2011** si je prislužila učenka 8. razreda Maja Jeneše. Uspešno je sodelovala v ekipah, ki so tekmoval v šolski ligi v odbojki. Izkazala se je kot odlična vratarka v roketu in bila v veliki meri zaslužna, da so postala starejša dekleta medobčinske prvakinja in se udeležile področnega tekmovanja. Maja je nadaljevala z dobrimi dosežki v atletiki na šolskem šesteroboju. V tekih na 60 m in v štafeti 4 x 100 m je osvojila bronasti medalji na medobčinskem prvenstvu in si zagotovila nastop na področnem prvenstvu v teku na 60 m v Slovenski Bistrici.

Športnik šole leta 2011 pa je postal učenec 7. razreda Filip Štamberger. Uspešno je sodeloval v šolski odbojkarski ligi, aktivno se je vključeval v delo pri nogometu v šoli in v klubu ter kot mlajši nogometaš uspešno nastopal na nogometnih turnirjih starejših dečkov. Najuspešnejši pa je bil Filip na atletskih tekmovanjih, že na šolskem šesteroboju in v štafeti. Odlične dosežke je nakazoval v skoku v daljino z zaletom, na medobčinskem prvenstvu v Ormožu je osvojil zlato medaljo, na področnem prvenstvu je le za 4 cm izgubil bronasto. V zadnjem skoku! Odličen rezultat pa ga je popeljal na državno prvenstvo osnovnih šol v atletiki, ki je bilo v Mariboru. Filip je bil edini predstavnik naše šole na športnih tekmovanjih državnega ranga.

Pri izboru naj učenke in naj učenca so sodelovali vsi pedagoški delavci. Kriteriji za ta častni naziv so: vsestranska aktivnost, dosežki na tekmovanjih, vzorno vedenje do sošolcev in ostalih učencev šole ter vzorno vedenje do učiteljev in ostalih delavcev šole.

Za naj učenko je bila izbrana devetošolka Anja Bogdan, za **naj učenca** pa je bil ponovno izbran devetošolec Domen Rotar.

Naj razred izbiramo med razredi od 6. do 9. razreda, in sicer se točkuje vsestranska aktivnost učencev določenega razreda. Upoštevali smo vsa priznanja, pohvale, sodelovanja na različnih tekmovanjih, natečajih, srečanjih, prireditvah ... Naziv **naj razred** naše šole v šolskem letu 2010/11 si je prislužil 9. razred.

Vsem prejemnikom priznanj in pohval še enkrat čestitamo, pohvala pa velja tudi vsem mentorjem, ki so učence spodbujali pri doseganju ciljev in jih s strokovno pomočjo vodili in podpirali. Veseli in ponosni smo na naše skupne uspehe.

Sonja Kosi, razredničarka in Violeta Orešnik, vzgojiteljica

Sprejem prvošolčkov na šoli Središče ob Dravi

Ravnateljica Jasna Munda je v jedilnici prisrčno pozdravila prvošolčke in njihove starše.

Učenci naše šole so jim pripravili zanimiv programček.

Prestopiti je bilo treba še nekaj kamnov in že so postali pravi prvošolčki.

Čestital jim je župan, ki je vsakemu podaril knjigo.

Želimo si, da bi se vsak dan vračali domov veseli, polni pričakovanj, kaj vse jih bo čakalo naslednjega dne.

Jasna Munda, ravnateljica

Nova igralnica

Zgradba središkega vrtca se bliža svojim štiridesetim letom in je potrebna temeljite obnove. V zadnjih letih smo v celoti prenovili kuhinjo in zamenjali streho, v letošnjih poletnih počitnicah pa smo se lotili prenove prve igralnice. Izvajalci so imeli veliko dela, saj je bilo potrebno narediti nove estrije, zamenjati parket in opraviti plesarska dela. Odstranili smo tudi pohištvo, ki je bilo v igralnici vse od odprtja vrtca in ga nadomestili z novim.

Prvega septembra je prenovljena igralnica pričakala otroke iz najmlajše skupine in njihove starše. Navdušeni so bili nad spremembo. Otroci z vzgojiteljicami se v novi igralnici odlično počutijo, mi pa si želimo, da bi lahko s prenovo igralnic nadaljevali in tako vsem otrokom v vrtcu omogočili prijetnejše pogoje bivanja, vsem zaposlenim pa boljše delovne pogoje.

Fani Vrhovšek - Beba, dipl. vzg.

Ne potrebujemo vrvi, da bi se povezali

Kako lahko starši v sodelovanju z učitelji prispevamo h kvalitetnejši vzgoji in izobraževanju naših pubertetnikov?

Starši želimo, da bi bil naš otrok v šoli uspešen, zadovoljen, da bi bil motiviran za učenje in aktiven pri pridobivanju novih izkušenj in spoznanj. Kaj lahko zato naredimo sami v vlogi očeta, mame?

Če hočemo svojega pubertetnika razumeti, moramo poznati razvojne značilnosti tega obdobja. Mlad človek si išče vzore in ideale, ki bi mu bili opora pri oblikovanju lastne osebnosti, pogosto je razočaran nad samim seboj in drugimi. Odklanja vsiljene vzore, nepristne in navidezne avtoritete. Od staršev, učiteljev si želijo mladostniki pozitivnih lastnosti. Pričakujejo, da bodo učitelji objektivni pri ocenjevanju, zanimivi v podajanju novih učnih vsebin in dosledni v zahtevah, a tudi uvidni in razumevalni. Sprejemajo pristno in nevsiljeno avtoriteto, ki temelji na spoštovanju, simpatiji, znanju in uspešnosti.

Ko govorimo o puberteti, je treba poudariti, da se mladi precej naglo osebno razvijajo, si oblikujejo samostojnost, izrazne možnosti in potrebe, da zelo hrepenijo po ljubezni in prijateljstvu in na podlagi vseh teh izkušenj si oblikujejo nove vrednote in nove poglede na svet. Zaradi vsega tega naštetega je tako zelo pomembno, da jih razumemo in jim podajamo varno, trdno roko, na katero se lahko zanesemo. Seveda pa se morajo zavedati tudi svojih dolžnosti in obveznosti ter se ne smejo izogibati odgovornostim. Vemo, da gre za določeno razvojno obdobje, ki ga morajo otrok in starši »dati skozi«. Če otrok v tem obdobju burneje doživlja stvari, če je občutljivejši, se bo to pokazalo v njegovi razburljivosti in upornosti, ki ju bomo upoštevali, hkrati pa ga enostavno moramo osveščati, da se svet ne vrti samo zaradi in okrog njega.

Naslednja naporna zadeva pubertetnika je velika skrb za njegov zunanji izgled... Pojavi se tudi pasivnost, ko se nam odraslim zdi, da jih nič ne zanima, da je zanje vse »brez veze«...

Menim, da naši mladostniki prav čakajo, da jih »porinemo« v aktivnost, čeprav se na videz temu upirajo. Potrebno jih je razumeti in se potruditi, da nas začutijo, da se zanimamo za njihovo delo, da cenimo njihove interese in dejavnosti, da razumemo njihov strah pred izpostavljanjem zaradi posmehovanja in morebitne nesprejetosti med sovrstniki. Prav zaznava - kako s svojim udejstvovanjem izgledajo v očeh sošolcev,

prijateljev, je v tej dobi skoraj najmočnejša. Zaradi želje po sprejetosti kljub visokim potencialom in želji po aktivnem udejstvovanju v šoli in domačem okolju lahko postanejo povsem pasivni, kar je za odrasle vprašljivo in jih večkrat premalo razumemo in prehitro obtožujemo.

Dobro se spomnim svojih pubertetniških let in vem, da ni vsakomur lahko biti star dvanajst ali trinajst let in če bi bila deležna razumevanja ter pozitivnih spodbud takrat, bi težave kasneje v življenju premagovala na lažji način. Zato tako poudarjam pomembnost tega pubertetniškega obdobja.

Kako lahko starši s svojo aktivnostjo v šoli spodbudimo naše otroke k večji aktivnosti?

Nekaj idej:

- Če se v razredu pojavijo težave (nedisciplina, slaba komunikacija med otroki in učitelji, nesodelovanje pri pouku, izločanje posameznikov, zasmehovanje itd.), se običajno starši seznanjamo o teh problemih na govorilnih urah, roditeljskih sestankih brez naših otrok. Zakaj ne bi enkrat za spremembo naredili drugače, npr. povabili naše otroke na govorilne ure, jim dali možnost, da sami povedo svoje mnenje, da nam razkrijejo svoj pogled na dogajanje?
- Starši marsikaj znajo in bi se lahko aktivno vključili v šolsko ali občinsko delo (npr. če bi otroci želeli sodelovati v dramskem krožku, učitelji pa zaradi pre zaposlenosti s svojimi učnimi obveznostmi ne zmorejo ponuditi te interesne dejavnosti - zakaj ne bi nekdo od zavzetih staršev vodil takšen krožek).
- Starši imamo možnost aktivno delovati v okviru sveta staršev, in to še zdaleč ne pomeni samo udeležbe na sklicanih sestankih, ampak lahko v sodelovanju z učitelji, z ravnateljem prispevamo k pozitivnim spremembam in novostim, ki bi obogatile življenje naših otrok in vseh delavcev na šoli.
- To so le trije kamenčki v mozaiku mogočega.
- Po preselitvi v Obrež sem se bala, kako bo na mlajšo hčer vplivala sprememba okolja, šole, pa z veseljem povem, da sem zelo zadovoljna z OŠ Središče ob Dravi! Imela sem priložnost spoznati zavzetost in tenkočutnost nekaterih učiteljic, ki sem jim hvaležna za vestno opravljanje pedagoškega poklica, ki je tako zelo pomemben.
- Star rek pravi, da je otrok oče človeka, sama pa dodajam, da vrv ni potrebna, da bi se ljudje povezali.

Foto: Lazar

S praznika buč v Središču

Naša fotogalerija

Na poti na varaždinski ŠPANCIRFEST 2011 (Foto: Lazar)

Središki lovci ob kotlu z golažem (Foto: Dogša)

Galopske dirke v Središču (Foto: Peterca)

Cvetje in sadeži septembra istočasno na jablani (Foto: Marčec)

*Zima rada z repom bije,
če dolgo toplo sonce sije.*

Slovenski pregovor

**DOMAČI PIŠČANCI
PERUTNINSKA KLAVNICA**

SEVER

Miran SEVER s.p.

Šalovci 42
2277 Središče ob Dravi
Tel.: 02/7191-394
GSM: 041 724-363

Foto Lazar

Nudimo vam:

- fotografiranje za dokumente
- fotografiranje v ateljeju in na terenu
- tampotisk in sitotisk
- izdelava vizitk in koledarjev

Obraz 48
tel. 02/71 91 159

NOVO!

• 3 tesnila
• 5 komor
• 76 mm

Lepota bivanja

ventana
www.ventana.si

- okna (PVC)
- vrata (PVC, ALU)
- rolete (PVC, ALU)
- polkna (PVC)

brezplačno številko:
080 10 26

Štamberger d.o.o., Središče ob Dravi

Slaščičarna Pri Rupertu

Božidar Borko s.p.

Slovenska cesta 53
2277 Središče ob Dravi

Tel: (02) 71 90 593

E-pošta:
rupert.bozo@siol.net

E-stran:
www.slascicarna-rupert.s

Odprto vsak dan od 7. – 22.
v torek od 7. – 12. ure.

FRIZERSKI SALON SANDRA

MOŠKO, ŽENSKO, OTROŠKO STRIŽENJE,
BARVANJE, PRAMENI, TRAJNE ...

Naročila na tel. 041 / 873 - 311

SE PRIPOROČAMO !!

DELOVNI ČAS:

PONEDELJEK – PETEK: 8 – 18 h

SOBOTA: 7 – 12 h

NEDELJA in PRAZNIKI : ZAPRTO

FRIZERSKI SALON

ALEKSANDRA ŽERJAV s.p.

Slovenska c. 55, 2277 SREDIŠČE OB DRAVI

SANDRA

ELEKTROSET

Trgovina na drobno,
elektroinstalacije, servis

Janežič Vekoslav s.p.

Grabe 20a
2277 Središče ob Dravi

E-mail : elektroset@volja.net
Telefon : (02) 719 13 48
Fax : (02) 719 13 48
GSM : (031) 564 002

Delovni čas:

Pon. - Pet. 9.00 - 16.00
Sob. 8.30 - 12.00

Prodajni program:

- elektromaterial, stikala
- žice, kabli
- električno ročno orodje
- svetilke, žarnice
- akustika
- bela tehnika
- mali gospodinski aparati
- klimatske naprave
- kolesa
- računalniki in oprema

Program storitev:

- elektroinstalacije in meritve
- servis malih gospodinskih aparatov
- servis bele tehnike
- montaža klimatskih naprav
- servis in previjanje elektromotorjev
- servis računalnikov in opreme

gorenje

SAMSUNG

Panasonic

CANDY

PHILIPS

SIEMENS

ZANUSSI

BOSCH

www.frko.si

Računalniške storitve, svetovanje
in spletna trgovina
Denis Raušl s.p.

Poštna ulica 5, 2277 Središče ob Dravi

GSM: 031 584 958, E-pošta in MSN: denis.rausl@gmail.com

Odslej tudi na FACEBOOK-u

➤ prodaja in servis računalnikov, prenosnikov in računalniške opreme

➤ vzpostavitev žičnega in brezžičnega omrežja

čiščenje virusov in trojanskih konjev

➤ reševanje poškodovanih in izgubljenih podatkov iz diskov, spominskih kartic...

Računalniški paket od 260€ naprej

Prenosniki od 330€ naprej

Fizerski Studio *Moni*

Žensko, moško in otroško striženje.
Barvanje las in pramenov.
Fen-frizure in svečane pričeske.
Trajne in vodne ondulacije.
Ličenje s kozmetiko CARLO BAY.

Monika Kocuvan s.p.

Šolska ul. 21, Središče ob Dravi

GSM: 041-880 174, Tel: 02/719 01 24

kemon

IRISH HAIR FASHION

Hvala za vaše zaupanje, se priporočamo!

NOVO!

Barve za lase brez
amoniaka

Na-Go

					Sestavit: Jože Borko	GOROVJE V BOSNI	PRITOK DRINE V SRBIJI	KRAJ IN REKA NA DOLENJ- SKEM	IVAN MRAK	MANIŠA PTICA PEVKA	SLIKARKA, KI SLIKA GOLA TELESA	KALCIJ
					OSEBA, KI KRMI ŽIVALI							
					OZIMNO ŽITO							
					MUSLI- MANSKA HALJA				ŠTEFAN KOROŠEC			MADRIDSKI ŠPORTNI KLUB
					ŽUPAN PTUJA (ŠTEFAN)				JAZONOV ARGONAVT			
Težje besede: ADERE, EBIONITI, SKARI	KOPALIŠČE NA HRVAŠKEM OTOKU UGLJAN	NAŠ REŽISER FILIP DORIN	BRKATA PTICA UJEDA EKSPERT ZA EGIP. KULTURO			ETIOPSKA MARATON, (BERHANE) NAŠ HOKEJIST (RUDI)						
ALARM							MOZOL- JAVOST SPODRSLJAJ					
SMUČIŠČE NA POHORJU						NEZNANKA V MATEMA- TIKI JUŽNO- AMERIŠKI INDIJANCI				ELEMENT (OKRAJ- ŠANO) MODNA UMETNOST		
PRIPADNIKI STARO- JUDOVSEKE SEKTE								OSEBNI DOHODEK METULJ Z OČESCI NA KRILIH			ITALIJAN, IGRALKA AMANDA (IZ ČRK: ALI)	
NAŠA ŠAHISTKA (DARJA)					MESTO V UKRAJINI RUSJANOVO LETALO							
KRAJ PRI VELIKIH LAŠČAH						NOR. SMUČ. TEKAČICA (BENTE) NAŠ PEVEC PLESTEN- JAK						
Sredica	SOL TETRA- BOROVE KISLINE	PLESEN NA VINSKI TRTI SLABO- KRVNEŽ					NOETOVA BARKA NAŠ PEVEC PESTNER					
JUŽNO- AMERIŠKI LES, SORODEN BAMBUSU						ŽILA ODVOD- NICA ZVEZA AZIJSKIH DRŽAV					Sredica	
JAPONSKI PESNIK (SAIŠU)					STAR SLOVAN MAKED. PEVKA REDŽEPOVA			DOLINA NA AVSTRIJ- SKEM KOROŠKEM	ŠIITSKA MILICA V LIBANONU	STARA JAPONSKA PRESTOL- NICA	SPORA	
DODATEK ZA LETNI DOPUST						GOREČ MOLILEC NAŠA PESNICA (MAJDA)						
AMERICIJ			CESTA V SKALI LITIJ				NAŠ PEVEC NABER DION CELINE					
5895 m VISOKA GORA V AFRIKI												
NEJEVOLJ- NEŽ (EKSPR.)								IZRASTEK NA GLAVI				

Rešitev križanke - gesla iz osenčenih polj prepisite na dopisnico in jo pošljite do 30. 10. 2011 na naslov: Uredniški odbor, Občina Središče ob Dravi, Trg talcev 4, 2277 Središče ob Dravi. Srečni izžrebanec prejme nagrado - premontažo avtomobilskih plaščev.

SREDICA je glasilo Občine Središče ob Dravi. Člani uredništva: Zdenka Dogša – odgovorna urednica, Jasna Munda – pomočnica urednice, Zlatka Marčec, Andreja Resman, Danica Žerjav, Samo Žerjav. Lektoriranje: Majda Tkalec. Grafični prelom: Boris Prelog. Tisk: Ptujška tiskarna d.o.o. Ptuj. Naklada: 800 izvodov. Naslov: Uredniški odbor, Občina Središče ob Dravi, Trg talcev 4, 2277 Središče ob Dravi ali v elektronski obliki na urednistvo@sredisce-ob-dravi.si. Fotografija na naslovnici: Jurij Dogša, ISSN 1855-7511.